

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
2002/C 43/01	Rådets resolution af 28. januar 2002 om styrkelse af samarbejdet om uddannelse på civilbeskyttelsesområdet	1
2002/C 43/02	Rådets resolution af 28. januar 2002 om en fælles strategi og særlige foranstaltninger inden for net- og informationsikkerhed	2
	Kommissionen	
2002/C 43/03	Euroens vekselkurs	5
2002/C 43/04	Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om visse juridiske aspekter vedrørende biografilm og andre audiovisuelle værker	6
2002/C 43/05	Liste over medlemsstaternes tilladelser vedrørende levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som det er tilladt at behandle med ioniserende stråling (i henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling) (Denne tekst ophæver og erstatter teksten, der blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende C 38 af 12. februar 2002, side 16.)	18
2002/C 43/06	Anmeldelse af en planlagt fusion (Sag COMP/M.2680 — ECYR/Spinveste/TP) — Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure ⁽¹⁾	19
2002/C 43/07	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2661 — Winterthur/Prudential Assurance) ⁽¹⁾	20
2002/C 43/08	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2663 — CU Vita/Risparmio Vita Assicurazioni) ⁽¹⁾	20
2002/C 43/09	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2675 — EDF/TXU Europe/West Burton Power Station) ⁽¹⁾	21

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2002/C 43/10	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2679 — EDF/TXU Europe/24 Seven) ⁽¹⁾	21
2002/C 43/11	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2354 — Enichem/Polimeri) ⁽¹⁾	22
2002/C 43/12	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2700 — PGA Motors/Jardine Motors) ⁽¹⁾	22
2002/C 43/13	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.1920 — Nabisco/United Biscuits) ⁽¹⁾	23
2002/C 43/14	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2659 — Fortum/Birka Energi) ⁽¹⁾	23
2002/C 43/15	Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion (Sag COMP/M.2689 — 3I/Dansk Kapitalanlæg/Ibsen) ⁽¹⁾	24
<hr/>		
II <i>Forberedende retsakter</i>		
.		
<hr/>		
III <i>Oplysninger</i>		
Kommissionen		
2002/C 43/16	Projekter, der kan komme i betragtning til tilskud fra Eurostat i årene 2002 og 2003	25
2002/C 43/17	Indkaldelse af forslag (VP/2002/003) — Budgetpost B3-4003: »Information, høring og deltagelse af virksomhedsrepræsentanter«	26
2002/C 43/18	Ruteflyvning — Denne meddelelse annullerer og erstatter den tidligere meddelelse offentliggjort i »Supplement til EFT« S 29 af 9.2.2002, 21630-2002 — I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) 2408/92 giver Tyskland følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Erfurt og Bruxelles ⁽¹⁾	28
<hr/>		
Berigtigelser		
2002/C 43/19	Berigtigelse til rapport om gennemførelsen i medlemsstaterne af direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter i perioden 1997-1999 (EFT C 28 af 31.1.2002)	30

I

(Meddelelser)

RÅDET

RÅDETS RESOLUTION

af 28. januar 2002

om styrkelse af samarbejdet om uddannelse på civilbeskyttelsesområdet

(2002/C 43/01)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM ERINDRER OM resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 31. oktober 1994, om styrkelse af EF-samarbejdet inden for civilbeskyttelse ⁽¹⁾, og navnlig det deri udtrykte ønske om, at der kan udvikles et samarbejde mellem skoler og nationale uddannelsescentre, der er aktive inden for civilbeskyttelse,

SOM ERINDRER OM resolution vedtaget af Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, forsamlet i Rådet den 26. februar 2001, om styrkelse af Den Europæiske Unions kapacitet inden for civilbeskyttelse ⁽²⁾, hvori det gentages, at samarbejdet mellem skoler og nationale uddannelsescentre, der er aktive inden for civilbeskyttelse, bør udvikles i et hurtigere tempo,

SOM UNDERSTREGER, at de mellemstatslige initiativer til etablering af et sådant samarbejde allerede har gjort det muligt at fastlægge, hvad dette samarbejde kræver og skal indeholde, men at de nu bør udmøntes mere konkret,

SOM ER OVERBEVIST OM, at uddannelse på alle niveauer har stadig større betydning for at sikre bedre beskyttelse af borgerne mod naturlige og teknologisk betingede risici,

SOM ERINDRER OM, at kandidatlandene gentagne gange har fremsat ønske om at kunne iværksætte et samarbejde med medlemsstaterne og Kommissionen om uddannelse inden for civilbeskyttelse,

SOM FINDER, at det af effektivitetshensyn er ønskeligt at forbedre samspejlet mellem uddannelsesprogrammerne og

-kurserne for de personer, som har med udførelsen af redningstjenesternes indsats at gøre, således at der kan udarbejdes fælles programmer,

SOM FINDER, at etableringen af det ønskede samarbejde vil kunne fremskyndes gennem oprettelsen på fællesskabsplan af et netværk af skoler og uddannelsescentre, som er aktive inden for civilbeskyttelse i medlemsstaterne; dette netværk kan f.eks. danne udgangspunkt for efterfølgende at oprette et europæisk akademi for civilbeskyttelse, som inddrager disse uddannelsesinstitutioner,

SOM FINDER, at Rådets seneste afgørelser og beslutninger på civilbeskyttelsesområdet, navnlig Rådets beslutning 2001/792/EF, Euratom af 23. oktober 2001 om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatser på civilbeskyttelsesområdet ⁽³⁾, udgør en ramme, som kan lette oprettelsen af et netværk af skoler og uddannelsescentre, der er aktive inden for civilbeskyttelse i medlemsstaterne, navnlig ved iværksættelse af et pilotprojekt, som skal varetage oprettelsen af ovennævnte netværk,

SOM FINDER, at et sådant netværk af skoler og uddannelsescentre også vil kunne være ramme om et større projekt, der sigter på at oprette et europæisk virtuelt akademi for civilbeskyttelse, samt om den ordning med ekspertudveksling, som er udarbejdet i forbindelse med EF-handlingsprogrammerne for civilbeskyttelse,

OPFORDRER KOMMISSIONEN TIL

(1) at overveje ethvert initiativ, som støtter oprettelsen af et netværk af skoler og uddannelsescentre, der er aktive inden for civilbeskyttelse i medlemsstaterne, i en indledende treårig pilotfase, hvor der navnlig tages udgangspunkt i erfaringerne med de relevante initiativer, der har fundet sted i forbindelse med EF-handlingsprogrammerne for civilbeskyttelse;

⁽¹⁾ EFT C 313 af 10.11.1994, s. 1.

⁽²⁾ EFT C 82 af 13.3.2001, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 297 af 15.11.2001, s. 7.

(2) at overveje muligheden af finansiel støtte til dette initiativ med udgangspunkt i den finansielle støtte til uddannelsesaktiviteter, der er fastsat i Rådets beslutning af 9. december 1999 om indførelse af et EF-handlingsprogram for civilbeskyttelse ⁽¹⁾ for perioden 1. januar 2000-31. december 2004 eller i Rådets beslutning om indførelse af en fællesskabsordning til fremme af styrket samarbejde om indsatsen på civilbeskyttelsesområdet;

⁽¹⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53.

(3) at inddrage kandidatlandene i dette arbejde;

(4) når pilotfasen udløber og på baggrund af de resultater, der er opnået, at overveje ethvert initiativ, der har til formål at etablere et langsigtet samarbejde om uddannelse inden for civilbeskyttelse, f.eks. gennem oprettelsen af et europæisk akademi for civilbeskyttelse, der vil institutionalisere ovennævnte netværk.

RÅDETS RESOLUTION

af 28. januar 2002

om en fælles strategi og særlige foranstaltninger inden for net- og informationssikkerhed

(2002/C 43/02)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

SOM HENVISER TIL

at det i konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Stockholm den 23.-24. marts 2001 hedder, at Rådet sammen med Kommissionen vil udarbejde en samlet sikkerhedsstrategi for elektroniske netværk, herunder praktiske, gennemførelsesforanstaltninger,

SOM HENVISER TIL

1. Rådets resolution af 30. maj 2001 — eEurope-handlingsplan: informations- og datanetsikkerhed
2. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om net- og informationssikkerhed: forslag til en europæisk strategi
3. Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet — eEurope 2002: virkning og indsatsområder
4. eEurope 2002-handlingsplan vedtaget af Det Europæiske Råd i Feira den 19.-20. juni 2000
5. Rådets henstilling 95/144/EF af 7. april 1995 om ensartede kriterier for vurdering af informationsteknologisk sikkerhed ⁽¹⁾
6. Rådets henstilling af 25. juni 2001 om kontaktpunkter, der fungerer 24 timer i døgnet, til bekæmpelse af højteknologisk kriminalitet ⁽²⁾

⁽¹⁾ EFT L 93 van 26.4.1995, s. 27.

⁽²⁾ EFT C 187 van 3.7.2001, s. 5.

7. Kommissionens meddelelse om et sikrere informationssamfund: højnelse af sikkerheden i informationsinfrastrukturene og bekæmpelse af computerrelateret kriminalitet

8. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutioner og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽³⁾

9. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽⁴⁾

10. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne ⁽⁵⁾

11. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/66/EF af 15. december 1997 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred inden for telesektoren ⁽⁶⁾

12. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/10/EF af 26. februar 1998 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold ⁽⁷⁾

⁽³⁾ EFT L 8 van 12.1.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 281 van 23.11.1995, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT L 199 van 26.7.1997, s. 32.

⁽⁶⁾ EFT L 24 van 30.1.1998, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 101 van 1.4.1998, s. 24.

13. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/93/EF af 13. december 1999 om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer ⁽¹⁾,

SOM TAGER FØLGENDE I BETRAGTNING:

- (1) net og kommunikationssystemer er blevet en nøgelfaktor i den økonomiske og samfundsmæssige udvikling, og deres disponibilitet og integritet er en absolut forudsætning for vigtige infrastrukturer og for de fleste offentlige og private tjenesteydelser og økonomien som helhed;
- (2) på baggrund af den stadig større rolle, som elektroniske tjenesteydelser spiller i økonomien, er sikkerheden af net og informationssystemer af stigende almen interesse;
- (3) sikkerheden af transaktioner og data er af afgørende betydning for leveringen af elektroniske tjenesteydelser, herunder e-handel og offentlige onlinetjenester, og ringe tillid til sikkerheden kan forsinke en omfattende indførelse af sådanne tjenesteydelser;
- (4) der er behov for, at enkeltpersoner, erhvervslivet, administrationer og andre organisationer beskytter deres egne informations-, data- og kommunikationssystemer ved, hvor det er relevant, at anvende effektiv sikkerheds teknologi;
- (5) den private sektor, der opererer inden for et konkurrencepræget marked, kan i kraft af sin innovationsevne tilbyde en række løsninger, der er tilpasset de reelle markedsbøvhov;
- (6) net- og informationssikkerhedsspørgsmålets kompleksitet indebærer, at offentlige myndigheder, når de fastlægger politiske foranstaltninger på dette område, skal tage en lang række politiske, økonomiske, organisatoriske og tekniske aspekter i betragtning og være opmærksom på kommunikationsnettenes decentraliserede og globale karakter;
- (7) politiske foranstaltninger kan være mere effektive, hvis de indgår som en del af en europæisk strategi, respekterer, at det indre marked skal fungere tilfredsstillende, bygger på øget samarbejde mellem medlemsstaterne og på internationalt plan og støtter innovation og de europæiske virksomheders evne til at konkurrere på globalt plan;
- (8) der er allerede vedtaget et omfattende sæt af love og regler om net- og informationssikkerhed, navnlig som led i EU's lovgivning om telekommunikation, elektronisk handel og elektroniske signaturer;

(9) teletjenesteudbydere er ved lov pålagt at træffe passende tekniske og organisatoriske forholdsregler med henblik på at garantere sikkerheden af deres tjenester; disse forholdsregler skal tilvejebringe et sikkerhedsniveau, der svarer til den foreliggende risiko;

(10) international standard ISO 15408 (fælles kriterier) er blevet et anerkendt system for fastlæggelse af sikkerhedskrav til computer- og netprodukter og for en vurdering af, om et bestemt produkt opfylder disse krav;

(11) international standard ISO 17799 (informationsteknologi — adfærdskodeks for forvaltning af informationssikkerhed) og lignende nationale retningslinjer er ved at blive en anerkendt praksis for sikkerhedsforvaltning i private og offentlige organisationer;

(12) internetinfrastrukturen bør muliggøre en høj grad af adgang til net og tjenester og skal forvaltes og drives på en håndfast og sikker måde bl.a. gennem vedtagelse af åbne standarder og internetsikkerhedsprotokoller,

OG SOM på linje med Rådets resolution af 30. maj 2001 med titlen »Europe-handlingsplan: informations- og datanetsikkerhed« MENER at net- og informationssikkerhed drejer sig om at:

— sikre disponibiliteten af tjenesteydelser og data

— hindre forstyrrelser og uautoriseret opfangning af kommunikation

— sørge for, at data, som er blevet sendt, modtaget eller lagret er fuldstændige og uændrede

— sikre datas fortrolighed

— beskytte informationssystemer mod uautoriseret adgang

— beskytte mod angreb, der involverer hæværkssoftware

— sikre pålidelig autentificering

OPFORDRER DERFOR MEDLEMSSTATERNE TIL

1. inden udgangen af 2002 at lancere eller styrke informations- og uddannelseskampagner med henblik på at skabe større bevidsthed om net- og informationssikkerhed, at målrette sådanne aktioner mod erhvervslivet, private brugere og offentlige administrationer, at gennemføre denne oplysningsindsats i tæt samarbejde med den private sektor, herunder bl.a. internetserviceudbydere, og at tilskynde til initiativer, der ledes af den private sektor;

⁽¹⁾ EFT L 13 af 19.1.2000, s. 12.

2. at fremme bedste praksis inden for forvaltning af informationssikkerhed, især i små og mellemstore virksomheder, hvor det er relevant på grundlag af internationalt anerkendte standarder;
 3. inden udgangen af 2002 at styrke og understrege betydningen af sikkerhedskoncepter som led i it-undervisningen;
 4. inden midten af 2002 at vurdere effektiviteten af nationale ordninger med it-udrykningshold (CERT), som vil kunne omfatte virusalarmsystemer, med henblik på om nødvendigt at øge deres evne til at hindre, opdage og reagere effektivt på nationalt og internationalt plan på forstyrrelser af og angreb mod net og informationssystemer;
 5. at fremme brugen af standarden for fælles kriterier (ISO-15408) og befordre gensidig anerkendelse af beslægtede certifikater;
 6. inden udgangen af 2002 at tage væsentlige skridt i retning af effektive og interoperable sikkerhedsløsninger om muligt baseret på anerkendte standarder — som vil kunne omfatte åben software — i deres aktiviteter vedrørende digital forvaltning og digitale udbud, og i retning af indførelse af elektroniske signaturer for at gøre det muligt at tilbyde de offentlige tjenester online, der kræver en høj grad af autentificering;
 7. hvor de vælger at indføre elektroniske eller biometriske identifikationssystemer til offentlig eller officiel anvendelse, at samarbejde, hvor det er relevant, om den teknologiske udvikling og undersøge eventuelle krav om interoperabilitet;
 8. med henblik på at fremme samarbejdet i Fællesskabet og på internationalt plan at udveksle oplysninger indbyrdes og med Kommissionen om de instanser, der primært er ansvarlige for net- og informationssikkerhedsspørgsmål på deres område;
3. inden udgangen af 2002 at foreslå relevante foranstaltninger til fremme af ISO-standard 15408 (fælles kriterier) for at fremme gensidig anerkendelse af certifikater samt at forbedre produktevalueringsprocessen ved at udvikle passende beskyttelsesprofiler;
 4. inden udgangen af 2002 at udarbejde en rapport om teknologier og anvendelse af elektronisk og biometrisk autentificering af identitet for at forbedre sådanne systemers effektivitet, navnlig gennem interoperabilitet;
 5. inden midten af 2002 efter samråd med medlemsstaterne og høring af den private sektor at fremsætte forslag om oprettelse af en »internetsikkerhedstaskforce«, der skal tag udgangspunkt i medlemsstaternes indsats for at øge både net- og informationssikkerheden og medlemsstaternes evne til enkeltvis og i fællesskab at reagere på større net- og informationssikkerhedsmæssige problemer;
 6. inden udgangen af 2002 i samarbejde med medlemsstaterne at udforske mulige mekanismer, som skal sætte medlemsstaterne og Kommissionen i stand til at udveksle oplysninger og erfaringer med hensyn til virkeliggørelsen af målene i denne resolution, under hensyn til at net- og informationssikkerhed vedrører alle søjler, og undersøge, hvordan den private sektor bedst kan inddrages i denne udveksling af oplysninger og erfaringer,

UDTRYKKER TILFREDSHED med, at den europæiske forskningsindsats i øget grad fokuserer på sikkerhedsaspekter,

UNDERSTREGER, behovet for flere forskningsaktiviteter, navnlig inden for sikkerhedsmekanismer og deres interoperabilitet, netpålidelighed og -beskyttelse, avanceret kryptografi, teknik til forbedring af privatlivets fred og sikkerhed indenfor trådløs kommunikation,

UDTRYKKER TILFREDSHED MED KOMMISSIONENS HENSIGT OM

1. i 2002 at lette udvekslingen af bedste praksis med hensyn til bevidstgørelsesaktioner og udarbejde en første fortegnelse over de forskellige nationale informationskampagner;
2. i 2002 at fremsætte forslag med henblik på at styrke Fællesskabets dialog og samarbejde med internationale organisationer og partnere om netsikkerhed, navnlig om implikationerne af den øgede afhængighed af elektroniske kommunikationsnet, og i den forbindelse inden udgangen af 2002 at foreslå en strategi for en mere stabil og sikker drift af internetinfrastrukturen;

HENSTILLER TIL

- leverandører og tjenesteudbydere, at de øger sikkerheden som en integrerende og væsentlig del af deres produkter og tjenesteydelser;
- de europæiske leverandører og tjenesteudbydere i den private sektor og til deres branchesammenslutninger, at de deltager mere aktivt i det internationale standardiseringsarbejde og organiserer sig gennem oprettelse af relevante fora med henblik på at medvirke til at virkeliggøre målene i denne resolution.

KOMMISSIONEN

Euroens vekselkurs ⁽¹⁾

15. februar 2002

(2002/C 43/03)

1 euro	=	7,4284	danske kroner
	=	9,1788	svenske kroner
	=	0,6095	pund sterling
	=	0,8705	amerikanske dollar
	=	1,3852	canadiske dollar
	=	115,61	japanske yen
	=	1,4813	schweizerfranc
	=	7,764	norske kroner
	=	87,92	islandske kroner ⁽²⁾
	=	1,6833	australske dollar
	=	2,066	new zealandske dollar
	=	10,002	sydafrikanske rand ⁽²⁾

⁽¹⁾ Kilde: Referencekurs offentliggjort af Den Europæiske Centralbank.

⁽²⁾ Kilde: Kommissionen.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om visse juridiske aspekter vedrørende biografilm og andre audiovisuelle værker

(2002/C 43/04)

(KOM(2001) 534 endelig)

1. INDLEDNING

Audiovisuelle værker, og herunder især film, spiller en vigtig rolle for skabelsen af en europæisk identitet, både gennem de aspekter, der er fælles for hele Europa, og den kulturelle mangfoldighed, der karakteriserer tradition og historie i de forskellige lande. Film er et væsentligt element til opretholdelse af vort demokratis funktionsduelighed, fordi de har bred indflydelse på samfundet. Film står også i centrum for de ændringer, der følger af udviklingen af informations-samfundet, idet den nye teknologiske udvikling giver nye muligheder for at fremme bevarelsen af kulturarv og styrke den gensidige forståelse i hele Europa. Men en mangedobling af distributionskanalerne for audiovisuelle varer fører ikke nødvendigvis til en styrkelse af kvaliteten.

Principperne for Fællesskabets audiovisuelle politik kom til udtryk i Kommissionens meddelelse i december 1999 ⁽¹⁾, og de er stadig fuldt ud gyldige. Det primære mål med regulering i den audiovisuelle sektor er at sikre visse offentlige interesser som pluralisme, kulturel og sproglig mangfoldighed og beskyttelse af mindreårige. På det europæiske plan må der findes en nødvendig balance for at sikre komplementariteten på et område, hvor den vigtigste kompetence ligger på nationalt eller regionalt plan, samtidig med at det sikres, at europæiske virksomheder fuldt ud kan nyde godt af den europæiske dimension. De vigtigste europæiske instrumenter, der specifikt er udviklet på dette område, direktivet om tv uden grænser for de regulerende aspekters vedkommende og Media Plus-programmet for støttemekanismernes vedkommende, har som vigtigste formål at give europæiske selskaber i denne sektor mulighed for at få det fulde udbytte af det europæiske indre marked.

Audiovisuelle arbejder er enestående på grund af deres dobbelte natur. De er økonomiske varer, og de giver betydelige muligheder for skabelse af velstand og beskæftigelse. I 1999 skønnes det europæiske audiovisuelle marked ⁽²⁾ til 58,3 mia. EUR (+ 8,7 % i forhold til 1998). Samtidig er de et kulturgode, som på en gang afspejler og skaber vore samfund. Dette er grunden til, at udviklingen af denne sektor ikke på noget tidspunkt har været helt overladt til markedskræfterne.

Anvendelsen af nye teknologier har ikke påvirket filmens renaissance i Europa. Det er påvist, at disse nye teknologier giver mulighed for at supplere medieoperatørernes indtægter snarere end at erstatte de eksisterende medier. Det samlede antal biografgængere i Europa steg fra 662 mio. i 1995 til 844 mio. i 2000 (+ 27 %) ⁽³⁾. Denne stigning synes i det mindste delvis at hidrøre fra væksten i antallet af biografslæddere i Europa, især multiplex (+ 22 % i 1999 i forhold til 1995) ⁽³⁾ og forbedrede faciliteter i biografene. De senest tal ⁽⁴⁾ viser, at brugen af fjernsyn er steget i de fleste medlemsstater i de seneste år.

Blandt de audiovisuelle værker indtager spillefilm en særstilling på grund af produktionsomkostningerne og disse films kulturelle betydning. Produktionsbudgetterne for spillefilm er betydeligt højere end budgetterne til andre former for audiovisuelt arbejde, de produceres oftere i internationalt samarbejde, og deres udnyttelsestid er længere, samtidig med at de potentielt kan udnytte alle distributionskanaler, biografier, DVD'er og videokassetter (både til salg og til leje), downloading fra internettet samt fjernsyn (taxameterbetalt, betalings-tv, free-to-air). Spillefilm står over for en stærk konkurrence fra lande uden for Europa ⁽⁵⁾. Europæiske værker kommer kun i begrænset omfang uden for oprindelseslandet, om end der synes at være en stigende tendens. Ifølge visse skøn nåede ikke-nationale europæiske film op på over 10 % ⁽⁶⁾ af de samlede biografgængere i 1999 fra mindre end 8 % i 1996.

På grund af filmindustriens særlige forhold havde Kommissionen i sin meddelelse om den audiovisuelle politik i 1999 gjort opmærksom på, at der er behov for en mere detaljeret gennemgang af en række spørgsmål for at få klarlagt biografsektorens juridiske rammer, herunder politikken for statsstøtte på dette område. Formålet med denne redegørelse var at bestemme, hvilke foranstaltninger der kan træffes for at forbedre disse værkers spredning i Europa.

⁽³⁾ European Audiovisual Observatory.

⁽⁴⁾ European Audiovisual Observatory: Den gennemsnitlige brug af fjernsyn i Europa varierer mellem 144 minutter pr. dag i Østrig og 239 minutter pr. dag i Italien. Tendensen er positiv i næsten alle medlemsstater.

⁽⁵⁾ European Audiovisual Observatory: Amerikanske spillefilms markedsandel i Europa i 2000 var over 73 %.

⁽⁶⁾ European Audiovisual Observatory; LUMIERE-databasen; dataene omfatter samproduktioner mellem EU-lande og med tredjelande.

⁽¹⁾ Principper og retningslinjer for Fællesskabets audiovisuelle politik i den digitale tidsalder (KOM(1999) 657 endelig af 14.12.1999).

⁽²⁾ European Audiovisual Observatory. Omfatter: fjernsyn, biograf, video (kassetter og DVD'er), men ikke spil.

I overensstemmelse med principperne i hvidbogen om styreform (7) afholdt Kommissionens tjenestegrene en offentlig høring på grundlag af et internt arbejdsdokument (8) for at give alle berørte parter mulighed for at fremføre deres synspunkter, før Kommissionen vedtog denne meddelelse. Der blev afholdt en høring den 15. juni, som ca. 250 berørte parter deltog i. Dette gav ikke alene Kommissionen mulighed for at identificere de væsentlige emner i forhold til de spørgsmål, der var stillet i det interne arbejdsdokument, men gav også de berørte parter mulighed for at høre og svare på de andres synspunkter.

Der indgik 49 skriftlige bemærkninger (9) fra medlemsstaterne, nationale regulerende og selvregulerende myndigheder, forfattere, skuespillere, film- og tv-producenter og -instruktører, biografindehavere, udgivere/distributører af video og dvd, tv-stationer, industrisammenslutninger og repræsentanter for forbrugerorganisationer og fagforeninger.

I denne meddelelse forelægges Kommissionens politiske retningslinjer og forslag, der bygger på den forudgående høring. Meddelelsen fastsætter, hvilke principper der skal anvendes i forbindelse med reglerne om statsstøtte til biografsektoren, og den anviser, hvilke skridt der derefter bør tages, og på hvilke områder der er behov for yderligere overvejelser for at skabe et gunstigt miljø for produktion og udbredelse af audiovisuelle værker.

2. KOMMISSIONENS GENERELLE RETNINGSLINJER FOR STATSSTØTTE TIL BIOGRAFSEKTOREN

Biografilm og tv-programmer er to af de mest universelle underholdningsmedier, som har en stærk indvirkning på mange mennesker i mange lande. Det nuværende udviklingsstade og de særlige forhold omkring audiovisuel produktion inden for EU betyder, at det er svært for producenterne at opnå et tilstrækkeligt niveau af handelsmæssig opbakning i den indledende fase, så de kan sammensætte en finansiel pakke, der tillader produktionsprojekter at gå i gang. Under disse omstændigheder er medlemsstaternes understøttelse af audiovisuel produktion af største betydning for at sikre, at deres indfødte kultur og skaberevne kan komme til udtryk og derved genspejle den europæiske kulturs mangfoldighed og rigdom.

Maastricht-traktaten anerkendte på fællesskabsplan den store betydning af at fremme kultur i Den Europæiske Union og dens medlemsstater ved at lade kultur indgå blandt de fællesskabspolitikker, der specifikt henvises til i EF-traktaten (se

(7) KOM(2001) 428 af 25.7.2001.

(8) SEK (2001) 619 af 11.4.2001.

(9) Som repræsenterede mere end 95 % af filmindustrien, instruktører, biografere, rettighedshavere, tv-sendere, fagforeninger, der repræsenterede arbejdstagerne i de audiovisuelle sektorer, video- og dvd-sammenslutninger, filminstitutioner og medlemsstaterne. Se listen over bemærkninger og den fulde tekst i de tilfælde, hvor bemærkningerne blev indsendt elektronisk uden krav om fortrolighed, på internetadressen http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/cine1_en.htm

artikel 151 i EF-traktaten). Samtidig indføjedes i artikel 87, stk. 3, litra d), en ny specifik mulighed for at undtage medlemsstaternes støtte til fremme af kultur fra princippet om uforenelighed i artikel 87, stk. 1.

Medlemsstaterne gennemfører en lang række støtteforanstaltninger for den audiovisuelle produktion af film og tv-programmer. Denne støtte fokuserer på filmproduktionens tilblivelses- og produktionsfaser og har i almindelighed form af tilskud eller forskud, der skal betales tilbage. Grundlaget for disse foranstaltninger er både kulturelle og industrielle overvejelser. De har det primære kulturelle formål at sikre, at de nationale og regionale kulturer og skaberpotentiel kommer til udtryk i de audiovisuelle medier film og fjernsyn. Derudover tager de imidlertid også sigte på at skabe den kritiske masse af aktivitet, der er nødvendig for at igangsætte den dynamik, der kræves til en udvikling og en konsolidering af industrien gennem etablering af produktionselskaber på et sundt finansielt grundlag og udvikling af en permanent reserve af menneskelige færdigheder og erfaring.

Denne meddelelse dækker ikke anvendelsen af artikel 81 og 82 i EF-traktaten (virksomheders hindring/begrænsning/fordrejning af konkurrence) i den audiovisuelle sektor (10).

2.1. Overensstemmelse mellem EF-traktaten og støtteordningerne for produktion af biografilm og tv-programmer

De grundlæggende regler om statsstøtte under EF-traktaten er følgende: I artikel 88, stk. 3, fastsættes det, at medlemsstaterne skal underrette Kommissionen om påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, inden de træder i kraft. I artikel 87, stk. 1, forbydes statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler, som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene og samhandelen mellem medlemsstaterne. Kommissionen kan imidlertid undtage visse former for statsstøtte fra dette forbud. I artikel 87, stk. 3, opregnes således visse former for støtte, som Kommissionen i betragtning af deres virkninger kan tillade. En af disse undtagelser er (artikel 87, stk. 3, litra d)) støtte til fremme af kulturen, når den ikke ændrer samhandels- og konkurrencevilkårene i et omfang, der strider mod de fælles interesser.

2.2. Håndhævelse af EF-traktatens regler om statsstøtte til biografilm- og tv-produktion

I 1997 modtog Kommissionen en klage om udelukkende virkninger som følge af en fransk støtteordning til filmproduktion. Det var Kommissionens opfattelse, at klagen var berettiget. De konkurrenceforvridende virkninger var resultatet af bestemmelser, som gjorde støtten betinget af gennemførelse af visse filmproduktionsaktiviteter i medlemsstaten (»territorialisering«).

(10) F.eks. obligatorisk bestilling af blokke af film (blockbooking), sammenkobling af rettigheder og anden praksis, der kan være i strid med EF-traktaten.

De franske myndigheder ændrede på Kommissionens anmodning en række »uforenelige« bestemmelser i deres støtteordning til filmproduktion, og den 3. juni 1998 godkendte Kommissionen deres ordning. I sin beslutning (N 3/98) fastsatte Kommissionen fire specifikke kriterier (se punkt 2.3.b nedenfor) for godkendelse af statsstøtte til biograffilm og tv-produktion i henhold til undtagelsen vedrørende kultur i artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten. Kommissionen forpligtede sig også til at gennemgå de relevante støtteordninger i andre medlemsstater under anvendelse af de kriterier, der var vedtaget for den franske ordning.

Kommissionen indkaldte oplysninger fra alle medlemsstaterne om deres støtteordninger for den audiovisuelle sektor. Undersøgelsen viste, at de fleste af ordningerne ikke havde været meddelt Kommissionen til forudgående godkendelse.

2.3. Vurdering af støtteordninger til biograffilm- og tv-produktion

Når Kommissionen vurderer støtteordninger til biograffilm- og tv-produktion, skal den kontrollere:

- for det første, om ordningen er i generel overensstemmelse med lovgivningen, dvs. at Kommissionen skal kontrollere, at ordningen ikke indeholder klausuler, som ville være i modstrid med EF-traktatens bestemmelser på andre områder end statsstøtte (inkl. traktatens fiskale bestemmelser)
- for det andet, om ordningen opfylder de specifikke kriterier for tildeling af statsstøtte, som Kommissionen fastsatte i sin beslutning fra 1998 om den franske støtteordning til filmproduktion ⁽¹¹⁾.

Den anden betingelse er specifik for støtteordninger til film- og TV-produktion, mens den første er rutinekontrol, der anvendes på alle støtteordninger, uanset i hvilken sektor.

a) Kriteriet om generel overensstemmelse med lovgivningen

Kommissionen skal kontrollere, at betingelserne for at være støtteberettiget til statsstøtteordningerne ikke indeholder klausuler, der er i modstrid med EF-traktatens bestemmelser på andre områder end statsstøtte. Kommissionen skal bl.a. sikre, at EF-traktatens principper om forbud mod forskelsbehandling på grundlag af nationalitet, fri etableringsret, frie varebevægelser og frihed til at levere tjenesteydelser, respekteres (artikel 12, 28, 30, 39, 43, 48 og 49 i EF-traktaten). Kommissionen håndhæver disse principper i sammenhæng med anvendelsen af konkurrencereglerne, når bestemmelser i modstrid med disse principper ikke kan adskilles fra ordningens funktionsmåde.

⁽¹¹⁾ Spørgsmålet om skattelettelse til producenter kan betegnes som støtte vurderes i henhold til principperne i Kommissionens meddelelse fra 1998 om anvendelsen af statsstøttereglerne på foranstaltninger vedrørende direkte beskatning af virksomhederne (EFT C 384 af 12.12.1998).

I overensstemmelse med de ovennævnte principper må støtteordninger f.eks. ikke reservere støtten til landets egne statsborgere, kræve, at modtagerne har status som en virksomhed, der er etableret i landet under den nationale handelslovgivning (en virksomhed, der er etableret i én medlemsstat og arbejder i en anden gennem en permanent filial eller et agentur, skal være støtteberettiget, og endvidere må kravet om et agentur først håndhæves, når støtten udbetales), eller kræve, at udenlandske selskabers arbejdstagere, der medvirker i filmproduktion, skal opfylde nationale standarder for arbejdskraft.

Visse ordninger til støtte for film- og tv-produktion finansieres over skattelignende afgifter. Når sådanne ordninger kun kommer nationale producenter til gode eller kommer dem til gode i større udstrækning end konkurrenter i andre medlemsstater, kræves det i henhold til Kommissionens beslutningspraksis og Domstolens retspraksis, at importerede produkter ikke pålægges afgifter, og at den nationale produktion ikke nyder godt af en lavere beskatningssats ved eksport, for at disse ordninger er forenelige med traktaten.

Når Kommissionen anvender reglerne om statsstøtteordninger til at vurdere, om de støtteordninger, der undersøges, er forenelige med traktaten, tager den samtidig de problemer op, der er blevet rejst i den af Rådet nedsatte Arbejdsgruppe om Adfærdskodeks vedrørende Direkte Beskatning af Virksomheder (Primarolo-gruppen) ⁽¹²⁾.

b) De specifikke kriterier for vurderingen af statsstøtte til biograffilm og TV-produktion

De specifikke kriterier, på grundlag af hvilke Kommissionen i øjeblikket vurderer statsstøtte til biograffilm og tv-produktion under kulturundtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten, blev fastsat i Kommissionens beslutning af juni 1998 om den franske støtteordning til filmproduktion. Disse specifikke kriterier er følgende:

- 1) Støtten skal gå til et kulturelt produkt. Hver enkelt medlemsstat skal sikre sig, at den understøttede produktionsindhold er kulturelt i henhold til kontrollerbare nationale kriterier (i overensstemmelse med nærhedsprincippet).
- 2) Producenten skal have frihed til at bruge mindst 20 % af filmbudgettet i andre medlemsstater, uden at der sker en nedsættelse af støtten under den pågældende ordning. Kommissionen accepterede med andre ord som udvælgelseskriterium en »territorialisering« af udgifterne på op til 80 % af produktionsbudgettet for en film- eller tv-produktion, der modtager støtte.

⁽¹²⁾ Denne gruppe har udarbejdet en oversigt over skadelige foranstaltninger, der inkluderer et antal statsstøtteordninger for film og tv-produktion.

- 3) Støttens andel af produktionsbudgettet skal i princippet være begrænset til 50 % med henblik på at stimulere normale handelsmæssige initiativer, som er naturlige i en markedsøkonomi, og for at undgå, at medlemsstaterne overbyrder hinanden. Vanskelige film og lavbudgetfilm er undtaget fra denne grænse. Kommissionen er af den opfattelse, at det under nærhedsprincippet er de enkelte medlemsstaters opgave at etablere en definition af vanskelige film og lavbudgetfilm i henhold til nationale parametre.
- 4) Supplerende støtte til specifikke filmproducerende aktiviteter (f.eks. efterproduktion) er ikke tilladt, fordi det skal sikres, at støtten har en neutral tilskyndende virkning, og følgelig, at beskyttelse/tiltrækning af disse specifikke aktiviteter i/til den medlemsstat, der yder støtten, undgås.

Det er nødvendigt at overveje visse aspekter i forbindelse med de ovennævnte kriterier:

Kommissionen mener, at støtten skal tildeles det samlede budget for et specifikt filmprojekt, og producenten skal frit kunne vælge, hvilke budgetposter der vil blive brugt i andre medlemsstater. Støtteordninger udformet på dette grundlag skal støtte skabelsen af et audiovisuelt produkt og ikke bidrage til udvikling af en industriel aktivitet. Derfor skal denne støtte vurderes under kulturundtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra d), i EF-traktaten og ikke under industriundtagelsen i artikel 87, stk. 3, litra c). Virksomheder i produktionssektoren for spillefilm og tv-programmer har også mulighed for at nyde godt af andre former for støtte under nationale horisontale støtteordninger, som er godkendt af Kommissionen i henhold til artikel 87, stk. 3, litra a) og litra c), i EF-traktaten (undtagelser vedrørende f.eks. regional støtte, støtte til små og mellemstore virksomheder, støtte til forskning og udvikling, uddannelsesstøtte og støtte til beskæftigelse).

Kommissionen har accepteret, at medlemsstater kan kræve, at en bestemt del af filmproduktionens budget skal bruges på deres område, og at dette er et kriterium for, om projektet er støtteberettiget. Kommissionens accept er givet på grundlag af den betragtning, at et vist mål af territorialisering af udgifter kan være nødvendigt for at sikre den fortsatte tilstedeværelse af de menneskelige færdigheder og den tekniske ekspertise, der kræves for at skabe kulturelle værker⁽¹³⁾. Territorialiseringen bør således begrænses til det minimum, der kræves for at fremme kulturelle mål.

Kommissionen mener endvidere under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for filmproduktion, at det samlede budget for en audiovisuel produktion er den risikovillige kapital, der er nødvendig for at skabe den, og den anerkender således, at referencebeløbet for beregning af støtte er dette samlede budget uden hensyntagen til karakteren af de enkelte udgiftsposter, som det består af. En ydelse af støtte til specifikke udgiftsposter i et filmbudget kunne gøre en sådan støtte til en støtte til driften af de sektorer, som leverer de specifikke poster, der understøttes, men dette ville ikke være i overensstemmelse med lovgivningen.

⁽¹³⁾ Se svar på skriftlig forespørgsel 3173-00 af Valter Veltroni (EFT C 163 E af 6.6.2001, s. 50).

Midler, der kommer direkte fra EF-programmer som Media Plus, er ikke statsmidler. Derfor tæller deres bistand ikke i forbindelse med overholdelsen af et støtteloft på 50 %. Endvidere fremmer denne bistand udbredelsen af nationale film i udlandet, og dens virkninger bør således ikke sammenblandes med virkningerne af nationale ordninger, der fokuserer på national produktion og distribution.

Pligter i henhold til loven, som medlemsstaterne pålægger TV-sendestationerne, herunder at investere i audiovisuel produktion, er ikke statsstøtte i de tilfælde, hvor disse investeringer skaffer sendestationerne en rimelig kompensation. I hvilken udstrækning disse pligter i henhold til loven kan anses for statsstøtte som sådan, skal bedømmes i lyset af udviklingen i Domstolens retspraksis efter dens dom af 13. marts 2001 i sag C-379/98 (PreussenElektra).

Efter Kommissionens opfattelse giver de ovennævnte kriterier balance mellem formålet at skabe kulturelle værker, udviklingen af en audiovisuel produktion i EU og overholdelsen af EU-reglerne om statsstøtte.

2.4. Gennemgang af ordningerne

I forlængelse af sin beslutning af 1998 om den franske støtteordning til filmproduktion har Kommissionen gennemgået de ordninger, der findes i andre medlemsstater, på grundlag af de ovennævnte vurderingskriterier. Kommissionen er allerede færdig med gennemgangen og har godkendt ordningerne i en række medlemsstater⁽¹⁴⁾. Kommissionen drøfter i øjeblikket med de øvrige medlemsstater, hvordan de kan bringe deres ordninger i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Det er Kommissionens hensigt at afslutte gennemgangen inden udgangen af 2001. Afslutningen af denne gennemgang vil afklare de juridiske rammer for denne sektor.

Gennemgangen viste følgende tendenser i de nationale statsstøtteordninger:

- Der er mange forskellige støtteordninger inden for EU, både efter støttens art og efter dens formål.
- Mange af ordningerne indeholder bestemmelser, der er i strid med princippet om generel overensstemmelse med lovgivningen.
- Kun meget få medlemsstater stiller krav om territorialitet som kriterium for at være støtteberettiget.
- Medlemsstaterne bevilger kun undtagelsesvis en statsstøtte, der overstiger 50 % af filmproduktionens omkostninger.
- De undtagelser, der er tale om, kan normalt kategoriseres som vanskelige film eller lavbudgetfilm.

⁽¹⁴⁾ Frankrig, Nederlandene, Tyskland (og visse tyske delstater), Irland og Sverige: se http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/decisions/

2.5. Den fremtidige udvikling

De specifikke kompatibilitetskriterier for støtte til produktion af biograffilm og tv-programmer, som er angivet ovenfor, vil forblive gyldige indtil juni 2004, som er den frist, der er fastsat i de hidtil vedtagne beslutninger. I forbindelse med gennemgangen vil de øvrige medlemsstaters ordninger blive godkendt indtil samme tidsfrist.

Kommissionen har ikke til hensigt at ændre disse kriterier, medmindre de skulle vise sig at være ude af stand til at forhindre en uønsket konkurrenceforvridning inden for EU. Kommissionen vil endvidere i lyset af gennemgangen vende tilbage til spørgsmålet om, hvor høj en grad af territorialisering der kan godkendes. Territorialiseringsskrav opdeler det indre marked for levering af varer og tjenesteydelser i forbindelse med audiovisuel produktion og er til hinder for markedets videre udvikling. En mulig konkurrenceforvridning gennem støtte til produktion af film og tv-programmer ville snarere skyldes territorialiseringskrav end selve støttens omfang. Territorialiseringsskrav, der går ud over, hvad der kan vurderes som acceptabelt under nødvendigheds- og proportionalitetskriterierne, rækker ud over de snævre grænser for fremme af kultur og tager først og fremmest sigte på industrielle mål. Derfor gav Kommissionen i sin beslutning om den franske støtteordning udtryk for, at medlemsstaterne bør tilskyndes til at reducere nationale præferencer for en betydelig del af omkostningerne i spørgsmålet om, hvor udgifterne afholdes.

I lyset af den relativt begrænsede geografiske udstrækning af visse sprog og kulturer og i betragtning af, at disse kulturelle produkter kun bevæger sig begrænset inden for EU og på verdensmarkedet, vil Kommissionen kunne acceptere tilskud på mere end 50 % i de tilfælde, hvor behovet herfor er påvist, i andre tilfælde end vanskelige film eller lavbudgetfilm fra disse medlemsstater.

Det er Kommissionens hensigt at fortsætte den multilaterale dialog med medlemsstaterne for at drøfte relevante spørgsmål vedrørende statsstøtte til produktionen af spillefilm og TV-programmer. Denne dialog startede under den konference, det franske Centre national de la cinématographie afholdt i Paris i oktober 2000, hvor sagkyndige embedsmænd fra Kommissionen og repræsentanter fra de relevante ministerier og filminstitutioner i EU havde lejlighed til at mødes. Dialogen fortsatte på den anden konference, som blev organiseret af det svenske filminstitut i Stockholm i juni 2001.

3. BESKYTTELSE AF KULTURARV OG UDNYTTELSE AF AUDIOVISUELLE VÆRKER

Der er blevet rejst en række spørgsmål vedrørende beskyttelse af kulturarv, transparens og effektiv udnyttelse af rettigheder (15), herunder pligtdeponering af audiovisuelle værker,

(15) Især i Kommissionens interne arbejdsdokument (SEK(2001) 428 af 11.4.2001).

skabelse af et europæisk register (eller sammenkobling af nationale registre) og andre former for databaser og deres anvendelse med et kommercielt sigte. Disse spørgsmål kunne få betydningsfulde konsekvenser for anvendelsen af audiovisuelle værker i Europa og for bevaringen af Europas audiovisuelle kulturarv.

3.1. Pligtdeponering af audiovisuelle værker

Der har været arbejdet med dette spørgsmål i forskellige sammenhænge. Rådet vedtog en resolution om bevaring og udnyttelse af den europæiske filmskat i maj 2000 (16), i hvilken det opfordrede Kommissionen til at tage hensyn til de specifikke behov i forbindelse med denne særlige form for kulturarv og til at understøtte og tilskynde til, at der i medlemsstaterne foretages en undersøgelse af den situation, europæiske filmarkiver befinder sig i.

Fra både skriftlige indlæg og indlæg under offentlige høringer ved vi, at der er enighed om behovet for at bevare og sikre Europas audiovisuelle arv. Der er forskellige opfattelser af, hvordan dette mål bedst kan nås, og hvorvidt et lovindgreb på europæisk plan er nødvendigt eller overhovedet ønskeligt.

Initiativer vedrørende hele Europa er kommet fra faglige organisationer (17) og Europarådet, hvis udkast til en europæisk konvention om beskyttelse af den audiovisuelle arv forventes vedtaget i nær fremtid. Denne konvention vil stille krav om pligtdeponering af materiale med levende billeder, som er en del af Europas audiovisuelle kulturarv, og som er blevet produceret eller koproduceret på den pågældende kontraktpartners område.

Meningerne var delte i spørgsmålet om, hvorvidt Den Europæiske Union skulle tilslutte sig dette instrument og/eller tilskynde medlemsstaterne til at gøre det. En række kommentatorer var af den opfattelse, at konventionen var et fornuftigt kompromis for aktion på dette område og det ikke var nødvendigt med en fællesskabsaktion, eller mente alternativt, at det var et godt udgangspunkt for et fællesskabsinitiativ. Andre gik ind for et fællesskabsinitiativ, idet de mente, at et sådant initiativ stadig var nødvendigt til trods for konventionen, og at det ville indbringe en merværdi i beskyttelsen af kulturarv og fremme af kulturel mangfoldighed. Det blev foreslået, at et fællesskabsinitiativ under alle omstændigheder skulle fokusere på den bedste praksis, selv om visse kommentatorer var af den opfattelse, at selvregulering eller samregulering ikke fungerer hensigtsmæssigt og kunne føre til forskelle i bevarelsen af audiovisuelle værker.

(16) 2261. samling i Rådet (den 16. maj 2000); Presse 154 — nr. 8394/2000.

(17) Der foreligger forslag fra Den Europæiske Sæmmenslutning af Film- og tv-instruktører (FERA) og Den Internationale Sæmmenslutning af Filmproducenters Sæmmenslutninger (FIAPF) (som har foreslået en »frivillig« pligtdeponering for filmiske værker på grundlag af en kontraktmodel, de har udarbejdet et udkast til — »Generelle bestemmelser om pligtdeponering af filmkopier i filmarkiverne« (1971)).

Der kunne ikke opnås enighed om, hvorvidt et sådant system skulle være obligatorisk eller frivilligt. En række kommentatorer gik ind for en obligatorisk pligtdeponering som et minimum. Andre var af den opfattelse, at et sådant krav ikke burde medføre yderligere omkostninger for producenten, og at det derfor skulle finansieres af det offentlige. Kravet skulle kun gælde for nye værker (for ældre værker skulle deponeringen være frivillig). Mange kommentatorer gik ind for en frivillig ordning, hvorunder medlemsstaterne fastsatte detaljerne, og som skulle være begrænset til nationale værker, og en sådan ordning kunne hjælpes i gang ved hjælp af incitamenter.

Visse kommentatorer ønskede at skelne mellem biograffilm og andre værker. Tv-stationerne mente ikke, at det ville være hensigtsmæssigt at lade fjernsynsproduktioner indgå i en obligatorisk deponeringsordning. De tilføjede, at hvis det skulle opfattes som nødvendigt at gennemføre et lovindgreb om bevaring af fjernsynsproduktioner, skulle det være på frivillig basis, og en sådan skulle indeholde omfattende mekanismer til finansiel støtte. Andre gik ind for at inddrage alle audiovisuelle værker, mens en tredje gruppe ønskede først at fokusere på biograffilm og siden udvide ordningen til andre kategorier.

Filmarkiverne understregede nødvendigheden af, at de deponerede værker er af god kvalitet (enten original eller en kopi af tilsvarende kvalitet), og nødvendigheden af at oprette en database om de forskellige former for audiovisuelle værker.

Kommissionen konstaterer, at der er bred enighed om behovet for at bevare audiovisuelle værker for at beskytte kulturarven og fremme den kulturelle mangfoldighed. Høringen har vist, at det er nødvendigt at træffe foranstaltninger til at bevare vor audiovisuelle arv. Dette synes især at gælde for biograffilm. Der var imidlertid ikke enighed om, hvilken type foranstaltninger der ville være passende.

Før Kommissionen forelægger et forslag, ønsker den derfor at få et overblik over situationen i medlemsstaterne. Dette vil ske ved hjælp af et spørgeskema, der vil blive udsendt til de nationale myndigheder senere på året. På denne måde vil man vurdere, hvilken rolle lovgivning og andre foranstaltninger spiller, og analysere, hvilke vilkår der bør gælde. Kommissionen har desuden til hensigt at tilskynde de berørte parter til at samarbejde på dette område og at udbrede »god praksis«. Den tager til efterretning, at de berørte parter er enige om, at der ikke kun skal være et enkelt europæisk arkiv. Deponeringen ønskes tværtimod gennemført på nationalt eller regionalt plan og med en transparens, der gør det muligt at lokalisere værker. Kommissionen agter også at arbejde videre med spørgsmålet om, hvorvidt der skal oprettes en database om de forskellige typer af audiovisuelle værker, som foreslået under høringen.

3.2. Etablering af en registreringsordning

Der er ikke enighed om, hvorvidt der er behov for en registreringsordning for film og andet audiovisuelt materiale. Kun få af medlemsstaterne har indtil nu gennemført en sådan ordning. Et forsøg på at skabe et internationalt register inden for rammerne af Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsret (WIPO) opnåede kun begrænset tilslutning.

Et europæisk initiativ på dette område kunne skabe større transparens og derigennem understøtte beskyttelsen af indehavere af ophavsrettigheder og lette udbredelsen af europæiske værker. I betragtning af, hvor kompleks filmindustrien er, kunne dette vise sig at være meget nyttigt. En sådan ordning skulle ikke gribe ind i de forskellige ordninger for ophavsrettigheder eller anvendelsen af ophavsretreglerne, men kun gøre det muligt at skaffe forskellige oplysninger om de registrerede audiovisuelle værker.

Størstedelen af deltagerne i høringen støttede en sådan ordning, selv om nogle opfattede ordningen som unødvendig og beko-stelig. Der var støtte til oprettelse af et nationalt, offentligt filmregister i hver medlemsstat under forudsætning af, at der blev fastlagt visse kriterier. Nogle fandt, at det var et væsentligt element i enhver politik til fremme af udbredelsen af audiovisuelle værker. Andre gik endnu videre og hævdede, at det hindrer udnyttelsen af værkerne, at der ikke findes et sådant register (eventuelt flere).

Der var afvigende meninger om, hvordan sagen burde gribes an. Nogle gik ind for etablering af en ordning med gensidig anerkendelse på grundlag af individuelle registre i de enkelte medlemsstater. Andre mente, at det var nødvendigt at undersøge markedets behov, før man tog stilling til dette spørgsmål. Mange gik ind for, at der skal skabes et netværk af nationale registre på det europæiske plan. Dette skulle have den fordel, at ordningen var transparent og lettede søgningen efter værker, mens indvendingen herimod var, at det kunne blive besværligt som system, og at indførelse af en sådan ordning ville blive vanskelig.

Der var bred enighed om fordelene ved en klar identifikation og betydningen af metadata⁽¹⁸⁾. De statslige tv-stationer mente, at Europa kunne have nytte af kendte og fornuftigt udformede metadata-systemer i forbindelse med produktion, levering, klassifikation, beskyttelse og arkivering af medieværker. I spørgsmålet om standarder var de af den opfattelse, at det er vigtigt at tilskynde til udvikling af et mere udbredt medieregistrerings-netværk for at sikre, at medieregistreringsnumrene kan bruges sammen og forsænke registreringsomkostningerne for europæiske sendestationer. Visse af stationerne gik ind for anvendelse af ISAN-standarden⁽¹⁹⁾ eller en anden standard etableret af industrien, mens andre var imod at anvende netop denne standard, men gik på den anden side ind for standardiserede metadata-systemer.

⁽¹⁸⁾ Digitale informationer om et audiovisuelt værk, som skal være til hjælp i forbindelse med produktion og distribution (kaldes også Digital Asset Management — DAM).

⁽¹⁹⁾ Udviklet af Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO). Den nuværende version går under betegnelsen IVID (International Version Identifier) eller V-ISAN.

Det blev fra flere sider foreslået, at systemet skulle indeholde detaljer om alle kontrakter vedrørende produktion og udnyttelse af film produceret i det pågældende land, herunder de forskellige parterers identitet, indehavelse og udøvelse af ophavsret, kontraktmæssige udnyttelsesbetingelser, licensers løbetid og eventuelle karakter af eksklusivaftaler. Det var opfattelsen, at finansieringen skulle varetages på europæisk plan eller alternativt som en kombination af private og offentlige tilskud. Andre var betænkelige ved omkostningerne ved en sådan ordning eller ved de problemer, der eventuelt kunne opstå, hvis informationerne var unøjagtige eller ikke var ajourført.

Kommissionens har taget til efterretning, at der er udbredt støtte til oprettelsen af offentlige filmregistre i medlemsstaterne med den begrundelse, at en sådan registreringsordning kunne forbedre mulighederne for at udbrede film, idet man hurtigt og nemt ville have adgang til de nødvendige informationer. Der var dog stadig uafklarede spørgsmål, og derfor agter Kommissionen først at undersøge den nuværende situation i medlemsstaterne. Dette vil ske ved hjælp af et spørgeskema, der udsendes til de nationale myndigheder senere på året. Formålet med spørgeskemaet er at få konstateret, hvilken rolle lovgivningen og andre foranstaltninger spiller, og hvilke vilkår der bør gælde.

3.3. Database over rettighedshavere

Det blev foreslået at etablere en ny database, som skulle gøre det muligt at identificere rettigheder og licensaftaler i hele Den Europæiske Union. Der var uenighed om, hvorvidt det er vanskeligt at få adgang til oplysninger om rettigheder og licensaftaler. Det kunne have en gunstig indvirkning på anvendelsen af film, at disse informationer står til rådighed. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen er i gang med at undersøge spørgsmålet om forvaltning af rettigheder som opfølgning på Kommissionens grønbog fra 1995 om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i informationssamfundet ⁽²⁰⁾.

Der var delte meninger om, hvorvidt transparens omkring disse informationer var mangelfuld. De fleste gav udtryk for, at producenter og rettighedshaverorganisationer sikrer tilstrækkelig transparens. Det blev foreslået at arbejde med den standardiserede kodificering af rettigheder, for at rettighederne registreres ensartet, og for at informationer kan udveksles på en lovlig og pålidelig måde. En sådan database kunne muligvis være nyttig for producenter og udlejere, når de skal finde partnere i andre europæiske lande.

Et stort antal kommentatorer mente, at en sådan database ikke var nødvendig for at forbedre cirkulationen af audiovisuelle værker. Det blev sagt, at en sådan database kunne blive meget langsom, dyr, tung at arbejde med og ude af stand til at følge trit med konstante, meget hurtige skift i ejendomsforhold. Dette ville ikke opfylde det behov for fleksibilitet, som en

effektiv udnyttelse af audiovisuelle værker stiller. Konsekvenserne af fejlagtig eller forældet information kunne blive betragtelige. Formaliteterne omkring databasen kunne blive u håndterlige, og forsinkelser i registrering af gældende rettigheder og dertil knyttede kontrakter kunne blive en hindring for den frie bevægelighed på et meget livligt marked. Der kunne endda være fare for, at bedragere kunne opnå godkendelse af uretmæssigt tilegnede rettigheder til skade for rettighedshaverne. Der blev også udtrykt bekymring for, at oprettelsen af en sådan database kunne komme i konflikt med den internationalt etablerede regel (jf. Bernerkonventionens artikel 5, stk. 2), at nydelse og udøvelse af ophavsret og beslægtede rettigheder ikke må være underkastet nogen formaliteter. Andre mente, at store forskelle i lovgivningen om kontrakter og ophavsrettigheder mellem to stater i høj grad kan påvirke producenter af audiovisuelle værker i et land sammenlignet med tilsvarende producenter i et andet land, og at en sådan database kunne spille en vigtig rolle i forbindelse med anvendelsen af audiovisuelle værker ved at sikre, at det bliver muligt at skaffe oplysninger om audiovisuelle værker i andre lande. Databasen ville lette søgningen efter rettighedshavere, men forhandlingerne skal dog stadig foregå på grundlag af kontrakter.

Kommissionen tog til efterretning, hvad der blev fremført af synspunkter under høringen, og bemærkede især manglen på støtte til oprettelsen af en database over rettighedshavere. Kommissionen vil fortsætte den undersøgelse af spørgsmålet om forvaltning af rettigheder, som den er i gang med som opfølgning på sin grønbog fra 1995 om ophavsret og ophavsretsbeslægtede rettigheder i informationssamfundet, med henblik på en vurdering af den indvirkning, som eksisterende forskelle i national lovgivning muligvis kan have på det indre marked.

3.4. Udnyttelse af rettigheder

Lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder tildeler forfattere, udøvende kunstnere, fonogramproducenter, radio- og tv-sendere og andre rettighedshavere ret til at godkende eller forbyde visse former for udnyttelse af deres værker eller andre emner. Almindeligvis opnår brugerne rettighederne ved direkte individuel kontakt til de berørte rettighedshavere eller deres repræsentanter.

Spørgsmålet om udnyttelse af rettigheder er blevet rejst af radio- og tv-sendere, der hævder, at de har problemer med at udnytte nogle af de produktioner, som de har liggende i deres arkiver, og som de gerne ville vise igen, især i det nye online miljø. De hævder, at det er praktisk taget umuligt at identificere og at opspore og forhandle med alle, der har bidraget til de enkelte programmer, eller deres arvinger, især når der er tale om ældre produktioner, og de hævder, at disse vanskeligheder nu forhindrer dem i at udnytte deres arkiver. Public service-selskaber har derfor anmodet om et lovgivningsinitiativ, der kan lette situationen for dem. Også filmarkiverne indrømmede, at de var ude af stand til at udnytte mange værker, og at offentligheden derfor har mistet adgangen til sin egen audiovisuelle kulturarv.

⁽²⁰⁾ KOM(95) 382 endelig.

Instruktørerne og visse private tv-sendere var derimod af den opfattelse, at disse spørgsmål var færdigbehandlet i det nye ophavsrettdirektiv⁽²¹⁾ og ikke burde genbehandles i denne sammenhæng.

Det blev fra flere sider påpeget, at etablering af de ovenfor nævnte databaser og registre kunne lette søgningen efter rettighedshavere. Det blev også foreslået, at spørgsmålet blev taget op i forbindelse med revisionen af direktivet om tv uden grænser. Det skal imidlertid bemærkes, at dette direktiv ikke dækker spørgsmål om ophavsret og beslægtede rettigheder.

Kommissionen støtter et samarbejde mellem alle berørte parter, for at de specifikke problemer, der måtte findes i visse tilfælde, kan blive løst. Inden for rammerne af dette samarbejde skal der i første omgang udarbejdes en oversigt over værker, for hvilke det kan være svært at finde rettighedshavere.

4. E-BIOGRAF

Spørgsmålet om e-biograf er blevet rejst, fordi de digitale teknologier giver mulighed for distribution over hele Europa. Disse teknologier kan også muliggøre udviklingen af lokale centre til mange formål i tyndtbefolkede områder⁽²²⁾. E-biografbegrebet anvendes til at betegne den elektroniske formidling til et biograflæred. I biografbranchen anvendes også begrebet d-biograf, som betyder, at det endelige billede er resultatet af enten en digital formidling fra ende til anden eller det oprindelige filmmateriale overført til et digitalt medium og vist digitalt. Der er endvidere rejst spørgsmål om, hvilke virkninger der kan opstå for filmudlejeres og biograferejeres rentabilitetsberegning.

Der var udbredt enighed om, at en standardisering af e-biograf skulle gennemføres af biografbranchen selv. Det blev ikke anset for nødvendigt, at nationale myndigheder eller Den Europæiske Union træffer foranstaltninger. Der blev fra flere sider henvist til Det Europæiske Forum for Digitale Film, som blev etableret for nylig i Stockholm på initiativ af det svenske formandskab, som et passende organ til at tage nye initiativer, og i overensstemmelse hermed opfordredes der til at støtte dette forums mål og projekter.

Kommissionen blev opfordret til at støtte udviklingen af e-biograf gennem Media Plus-programmet og til at åbne det flerårige rammeprogram 2002-2006 for forskning, teknologisk udvikling og demonstration som bidrag til etableringen af Det Europæiske Forskningsrum (det sjette rammeprogram) for den

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationsområdet (EFT L 167 af 22.6.2001).

⁽²²⁾ For eksempel Folkets Hus i Sverige.

europæiske industri, som arbejder på at udvikle høje standarder for den elektroniske filmdistribution.

I Rådets afgørelse 2000/821/EF og 2001/163/EF fastsættes, at pilotprojekter under Media-programmet skal sikre, at Media Plus⁽²³⁾ og Media Uddannelse⁽²⁴⁾ følger de hurtige teknologiske ændringer. Dette er udtryk for den forventning, at brugen af digitale teknologier vil gøre europæiske audiovisuelle værker lettere tilgængelige uden for deres oprindelsesland. Konkurrenceevne er under globaliseringen i stadig stigende grad afhængig af brugen af nye teknologier i alle sammenhænge (udvikling, produktion og distribution).

Media-programmerne henvender sig imidlertid til den audiovisuelle industri og er ikke beregnet til forskning. Kommissionen vil sikre en passende og effektiv koordinering med de foranstaltninger, der træffes på området nye teknologier, herunder bl.a. i forbindelse med det sjette rammeprogram, og i den forbindelse fokusere på de behov og det potentiel, der findes i små og mellemstore virksomheder på det audiovisuelle marked.

Kommissionens overordnede målsætning er gennem udvikling og brug af nye teknologier at styrke den europæiske audiovisuelle industri ved at forbedre mulighederne for, at sådanne værker bliver produceret, ved at tilskynde til tværnational distribution og ved at forbedre europæiske fagfolks kapacitet gennem en hensigtsmæssig vedvarende erhvervsuddannelse. Målet bliver gennem en industristyret proces at udvikle alment anerkendte e-biografssystemer, baseret på åbne standarder. Dette kunne omfatte følgende elementer: udvikling af passende algoritmer til kompression af værdifulde digitale film, udvikling af teknologier til visning af sådanne film, udvikling af metoder til beskyttelse af film ved hjælp af kodning, udvikling af afregningsmetoder i forbindelse med film, der downloades, og endelig udvikling af metoder til digitalisering, forbedring, restaurering og bevaring af film.

Kommissionen mener, at e-biograf i høj grad baner vejen for en forøgelse af anvendelsen af europæiske audiovisuelle værker. Den mener, at der i denne sammenhæng må gives prioritet til levering til biografer (business to business), men at der eventuelt senere kan komme en forbrugerfase. Kommissionen er tilfreds med etableringen af Det Europæiske Forum for Digitale Film. Den støtter dette forums mål: at etablere europæiske forbrugerkrav for alle dele af den digitale/elektroniske kæde og at lette udviklingen af verdensomspændende standarder for e-biograf i rette tid.

⁽²³⁾ EFT L 13 af 17.1.2001.

⁽²⁴⁾ EFT L 26 af 27.1.2001.

5. BESKATNINGSSPØRGSMÅL

Det er nødvendigt at beskæftige sig med de forskelle, der findes mellem forskellige typer af kulturelt »gods« i medlemsstaterne og virkningen af de gældende beskatningsordninger i medlemsstaterne for produktion og udbredelse af audiovisuelle værker. Det var opfattelsen, at nationale skattebegunstigelser kunne være en betydningsfuld faktor i udviklingen af koproduktioner, og at også en harmonisering af medlemsstaternes skattemæssige praksis for at undgå dobbeltbeskatning ville være et positivt bidrag. Producere og instruktører opfordrede Kommissionen til at tilskynde medlemsstaterne til på nationalt eller på europæisk plan at etablere særlige banker eller risikokapitalfonde med privat kapital og tilskynde de medlemsstater, som ikke anvender skattemæssige lempelser til at fremme audiovisuelle investeringer, til at gøre det. Der blev fra flere sider gjort opmærksom på skattemæssige foranstaltninger (især »skattely«), som bruges til at finansiere ikke-europæiske produktioner. Biograferne mente, at Kommissionen burde tilskynde medlemsstaterne til at sænke de indirekte skatter på biografbilletter til det niveau, der er gældende for andre kulturelle produkter.

Der var blandt de forskellige berørte parter bred enighed om, at nedsatte momssatser eller et totalt bortfald af moms burde være gældende for audiovisuelle kulturelle produkter og tjenesteydelser. I overensstemmelse hermed blev det fra forskellig side foreslået, at bilag H i det sjette momsdirektiv⁽²⁵⁾ burde udvides til at dække enten visse dele af sektoren (video og online-tjenester) eller hele sektoren. Visse nationale myndigheder satte spørgsmålstegn ved behovet for en europæisk aktion, mens andre var af den opfattelse, at dette emne burde diskuteres på europæisk plan.

Den procedure, der er fastlagt i direktivet, består i, at revision skal gennemføres på grundlag af en rapport fra Kommissionen. På grundlag af denne rapport skal Rådet hvert andet år tage stilling til anvendelsen af nedsatte satser. Rådet skal være enstemmigt i sin stillingtagen til Kommissionens forslag og kan beslutte at ændre listen over varer og tjenesteydelser i bilag H. Kommissionen fastlagde sin politik for momsområdet i meddelelsen af 7. juni 2000⁽²⁶⁾. I denne meddelelse erklærede Kommissionen, at den ville undersøge en harmonisering af satserne og vurdere virkningerne af momsstrukturen for det indre markeds drift. Der vil blive etableret retningslinjer på grundlag af denne analyse, når evalueringen af det igangværende pilotprojekt om arbejdsintensive tjenesteydelser⁽²⁷⁾ (for hvilke en nedsat sats kan anvendes indtil december 2002) er afsluttet. Der vil blive lagt særlig vægt på anvendelsen af nedsatte momssatser i sammenhæng med Fællesskabets prioriteter i denne sektor.

⁽²⁵⁾ Rådets direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977, senest ændret ved direktiv 2001/41/EF af 19. januar 2001. Bilag H omfatter en række emner af kulturel interesse, herunder bøger og aviser (herunder udlån) og betaling for adgang til kulturelle og andre begivenheder (biograf, teater, messer museer, osv.) og modtagelse af radio- og tv-spredningstjenester.

⁽²⁶⁾ Strategi til forbedring af momssystemet i det indre marked (KOM(2000) 348 endelig. udg.).

⁽²⁷⁾ Indført ved direktiv 1999/85/EF af 22. oktober 1999.

Kommissionen noterer sig de fremsatte synspunkter om beskatning af kulturgods og -tjenesteydelser, herunder anmodningen om at sætte de medlemsstater, som ønsker at gøre det, i stand til at anvende en nedsat momssats for alle kulturelle varer og tjenesteydelser uden at diskriminere mellem forskellige former for distribution. Kommissionen vil overveje muligheden for at imødekomme denne anmodning i forbindelse med revisionen af bilag H i det sjette momsdirektiv, der vil finde sted efter 2002. Kommissionen gør opmærksom på, at medlemsstaterne allerede nu har mulighed for at anvende en nedsat sats på biografbesøg.

6. KLASSIFICERING

Der er to indbyrdes forbundne spørgsmål i denne sammenhæng: forskelle i klassificeringen af audiovisuelle værker i medlemsstaterne for forskellige distributionsformer og mellem medlemsstaterne for den samme distributionsform. Audiovisuelle værker underkastes normalt en klassificering, som viser, for hvilke aldersgrupper filmen anses for passende.

I spørgsmålet om forskelle mellem medlemsstaterne blev der, især fra de nationale myndigheders side, fremsat det synspunkt, at forskelle er resultatet af kulturelle forskelle, og at de ikke påvirker materialets udbredelse væsentligt og derfor bør behandles på nationalt plan. Andre gik ind for en aktion til behandling af dette spørgsmål, selv om de erkendte, at en harmonisering af klassificeringen af audiovisuelle værker i hele Europa ville være vanskelig at gennemføre på grund af forskellige kulturelle traditioner og holdninger. Der var støtte til et styrket samarbejde mellem de kompetente myndigheder og klassificeringsorganerne for at mindske forskellen mellem medlemsstaterne og mellem de forskellige medier og til en udvikling af gensidig anerkendelse. Visse kommentatorer var af den opfattelse, at nationale og europæiske myndigheders rolle kunne være at støtte et samarbejde mellem relevante myndigheder og udvikle fælles deskriptive kriterier på europæisk plan.

I spørgsmålet om forskelle mellem forskellige distributionsformer var der mange, som mente, at det audiovisuelle indhold bør behandles ensartet uanset distributionsformen. Der blev fremsat ønsker om harmoniserede standarder, da dette ville lette udbredelsen af europæiske værker. Der blev argumenteret for, at bedømmelsen af materialets egnethed skulle være mere konsekvent og ensartet og gælde for alle medier i overensstemmelse med en række mål og principper for regulering af indholdet med udgangspunkt i lovgivningen. Løsningen kunne være at etablere en ensartet europæisk klassificeringsstandard for alle audiovisuelle medier, som ville være til gavn for forbrugerne og leverandørerne og derfor få en positiv virkning på produktion og udbredelse af europæiske audiovisuelle værker.

Kommissionen understregede i sin rapport om henstillingen om beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed⁽²⁸⁾ behovet for at få en konsekvent behandling af alle medier. Kommissionen har til hensigt at fortsætte dette arbejde og evaluere, hvilke systemer der kunne etableres, som ville løse dette problem og samtidig tage hensyn til de eksisterende kulturelle forskelle mellem medlemsstaterne. Kommissionen anerkender de betydningsfulde kulturelle aspekter ved klassificering, som skal besluttes i overensstemmelse med principperne om nærhed og styreformer, jf. Kommissionens nylige hvidbog⁽²⁹⁾, men mener, at der bør gennemføres en yderligere analyse af den rolle, en selvregulerende ordning som NICAM i Nederlandene spiller.

Kommissionen vil tilskynde til udveksling af erfaringer med klassificering (herunder selvregulering) med henblik på at styrke samarbejdet om dette spørgsmål. I denne sammenhæng har Kommissionen til hensigt at indlede en undersøgelse af klassificeringen af film til biografer, fjernsyn, DVD'er og videokassetter i EØS. Undersøgelsen vil evaluere grundene til og virkningen af forskelle mellem de forskellige nationale love eller selvregulerende foranstaltninger til klassificering af film for den efterfølgende markedsføring af filmene. Den vil også analysere, hvorvidt sådanne forskelle i klassificering opleves som forvirrende blandt de personer, der har ansvaret for mindreårige.

7. ANDRE FORANSTALTNINGER TIL UDBREDELSE AF FILM

Der blev fremsat forskellige forslag til, hvordan produktion og udbredelse af europæiske audiovisuelle værker kan forøges. En række kommentatorer var af den opfattelse, at Kommissionen burde tilskynde til, at produktionssektoren modtager tilskud, og/eller opfordre medlemsstaterne eller andre institutioner til at gøre det. Det skal i den forbindelse bemærkes, at Kommissionen sammen med Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF) indledte »i2i-audiovisuelt initiativ«, som supplerer Media Plus-programmet for 2001-2005 og fokuserer på en forbedring af denne industris konkurrenceevne og på fremme af den kulturelle mangfoldighed, som indgår i udviklingen af europæiske audiovisuelle værker. Kommissionen vil fortsat undersøge alle muligheder for at gennemføre passende finansielle foranstaltninger, der kan forbedre produktion og udbredelse af europæiske audiovisuelle værker.

I denne sammenhæng ønsker Kommissionen at fremhæve den positive metode, der er fastsat i den meddelelse om statsstøtte og risikovillig kapital⁽³⁰⁾, som blev vedtaget for nylig, og som skal gælde i de næste fem år. Denne tekst er i overensstemmelse med de ønsker, der blev fremsat på Det Europæiske Råds møde i Lissabon, at det skal være et mål for Fællesskabet at støtte risikovillig kapital, og at Kommissionens almindelige politik skal være at understøtte risikovillig kapital i Fællesskabet⁽³¹⁾. Kommissionen har godkendt en række ordninger, medlemsstaterne har oprettet for at skabe sådanne fonde. Ved

⁽²⁸⁾ Evalueringsrapport fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om gennemførelse af Rådets henstilling af 24. september 1998 med hensyn til beskyttelse af mindreårige og den menneskelige værdighed (KOM(2001) 106 af 27.2.2001): http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/new_srv/pmhd_en.htm

⁽²⁹⁾ Se fodnote 7.

⁽³⁰⁾ EFT C 235 af 21.8.2001.

⁽³¹⁾ Risikovillig kapital: en nøgle til jobskabelse i Den Europæiske Union, SEK(1998) 552 endelig udg. af 31.3.1998.

at tilskynde til udveksling af informationer og den bedste praksis mellem medlemsstaterne og Kommissionen vil det være muligt at identificere de bedste metoder til at støtte filmsektoren i de enkelte medlemsstater, og det vil blive muligt at undersøge, i hvilken udstrækning disse metoder kan udvikles i medlemsstaterne. I denne sammenhæng kunne det være nyttigt at skabe tværnationale netværker for fagfolk i den europæiske filmindustri. Andre mente, at Kommissionen bør fastlægge de grundlæggende principper for medlemsstaterne og behandle vigtige spørgsmål som f.eks. behovet for nationale metoder til at undgå at hæmme produktion og udbredelse af film hen over grænserne.

Det blev foreslået, at Europa-Kommissionen skulle anvende sit e-Learning-initiativ, som forsøger at mobilisere fagfolk inden for uddannelse og kultur, til at sætte fart i ændringerne i uddannelsesordningerne og indføre kendskabet til klassiske europæiske film for Europas unge borgere.

Endelig var der støtte til oprettelse af en fjernsynskanal under Den Europæiske Union, som skal vise europæiske film.

Kommissionen mener, at udveksling af informationer og den bedste praksis har overordentlig stor betydning. Den audiovisuelle industri er meget kompleks og står over for både teknologiske og markedsbetingede udfordringer. Kommissionen har til hensigt at nedsætte en ekspertgruppe til at diskutere disse spørgsmål og undersøge, hvordan Kommissionen kan udarbejde en politik på dette område. Denne gruppe bør have ekspertise på mange områder. Dens opgave skulle være at skaffe informationer og gøre sig tanker om den teknologiske udvikling og markedets udvikling i de sammenhænge, der vedrører audiovisuel produktion. Gruppen skulle ikke repræsentere medlemsstaterne som sådan, men samle erfaringer og viden i alle medlemsstaterne.

Kommissionen vil undersøge, hvilke foranstaltninger der kan træffes inden for rammerne af e-Learning-initiativet for at udvikle evnen til at se billeder og unge europæeres kendskab til europæiske film.

Kommissionen har også til hensigt at foretage en undersøgelse og evaluering af finansstrømmene i den europæiske filmindustri på grundlag af en analyse af den finansielle dokumentation vedrørende en række udvalgte film, som blev markedsført mellem 1996 og 2000. I denne undersøgelse skal de vigtigste faktorer, der er bestemte for filmindustriens økonomi, kortlægges og evalueres. Især skal der ske en undersøgelse af de forskellige projektfaser, herunder forberedelse af en produktion, udvikling, produktion, efterbehandling, markedsføring, distribution og import/eksport. Desuden skal det undersøges, hvorvidt eventuelle forbindelser mellem bestemte investorer og indtægternes størrelse kan have haft betydning for, om filmene blev en succes.

8. SPØRGSMÅL, DER SKAL BEHANDLES UNDER REVISIONEN ⁽³²⁾ AF TV UDEN GRÆNSER-DIREKTIVET I 2002

8.1. Definitioner

Definition af et europæisk værk: Et europæisk værk defineres forskelligt på internationalt og nationalt plan og i Fællesskabet. Det vigtigste spørgsmål var, om der er behov for en fælles definition på europæisk plan, hvor detaljeret en sådan definition skal være, og hvorvidt den skal være bindende for de forskellige sammenhænge, hvor den skal anvendes. I medlemsstaterne defineres »europæiske værker« i høj grad forskelligt. Der har været fremført det argument, at sådanne forskelle kunne skabe hindringer for europæiske produktioners frie bevægelighed. Definitionerne er vedtaget af medlemsstaterne både af hensyn til indførelse af bestemmelserne i tv uden grænser-direktivet og af hensyn til anvendelsen af nationale støtteordninger for audiovisuelle værker.

Der var almindelig enighed om, at spørgsmålet om »definitioner« var vigtigt for alle typer af produktioner. Det blev fra forskellig side understreget, at sådanne definitioner må tage hensyn til den relevante kontekst, herunder støtteordninger, koproduktioner osv., og der blev gjort opmærksom på forbindelsen med revisionen af tv uden grænser-direktivet i 2002. Nogle var af den opfattelse, at det ville være til fordel for visse politiske mål, hvis der var en harmoniseret definition eller som et alternativ en koordinering eller gensidig anerkendelse af medlemsstaternes definitioner. Dette ville forenkle skabelsen af europæiske koproduktioner og kombinationen af forskellige (nationale eller europæiske) støtteordninger.

En del af deltagerne i høringen (herunder repræsentanter for tv-sendere og nationale myndigheder) mente ikke, at forskelle i definitionen giver anledning til hindringer for produktion på tværs af grænserne. Andre (først og fremmest film- og fjernsynsproducent) var af den opfattelse, at forskellige definitioner ligesom forskellige nationale fortolkninger af disse definitioner vanskeliggør ethvert forsøg på at få et klart overblik over den økonomiske udvikling i den europæiske filmindustri som helhed. Der var også delte meninger om, hvorvidt fællesskabslovgivningen bør indeholde en mere detaljeret definition, idet nogle fandt, at dette var unødvendigt, mens andre ønskede en harmonisering.

Der blev anlagt forskellige synspunkter på de kriterier, der burde ligge til grund for definitioner. Der var delte meninger om, hvorvidt definitionerne skulle være så brede som muligt eller mere indskrænkende, og der blev nævnt kulturelle og økonomiske kriterier. Visse kriterier, herunder kontrol med rettigheder, var der ikke enighed om. Desuden blev der foreslået kriterier som brug af en arbejdstagerorienteret definition eller »kulturelle« elementer.

Definition af en uafhængig producent: Der findes i Europa forskellige definitioner af begreberne »uafhængig producent« og »uafhængig produktion«. Mange medlemsstater anvender begrebet uafhængig producent til at afgrænse de producenter, der kan modtage støtte under nationale støtteordninger. Det

blev derfor drøftet, hvad »uafhængig« betyder, og hvilke kriterier der skal afgøre, om en producent er uafhængig.

Der var bred enighed om, at det var nødvendigt at afklare, hvilke politiske mål der skal nås, især i lyset af de nye strukturer i filmindustrien. Der blev fra flere sider gjort opmærksom på en potentiel spænding mellem det mål at forøge den europæiske konkurrenceevne og det mål at fremme den kulturelle mangfoldighed i Europa. Det sidstnævnte mål kunne synes at være i overensstemmelse med det oprindelige formål med tv uden grænser-direktivet, nemlig at tilskynde til skabelse af nye kilder til tv-produktion, bl.a. ved at begunstige skabelsen af små og mellemstore virksomheder, som kan konkurrere med de eksisterende, etablerede producenter. Dette ville betyde, at den nuværende ordnings beskyttelse skulle fokuseres på små og mellemstore virksomheder, frem for at udvide den til at omfatte større grupper, der har tilknytning til tv-sendere. I denne sammenhæng blev det også bemærket, at den nuværende skelnen mellem producenter og tv-sendere ikke længere er så klar, som den tidligere har været, fordi de ofte er en del af vertikalt integrerede grupper, og forbindelserne er derfor stadig mere komplekse. Enhver definition bør derfor omfatte interesseforbindelser forskellige steder i den audiovisuelle værdikæde. Der var en vis støtte til en europæisk definition, som kunne sikre, at medlemsstaterne bruger den samme fortolkning. Det var den almindelige opfattelse, at spørgsmålet skulle behandles i forbindelse med revisionen af tv uden grænser-direktivet.

Producenter og instruktører henviste til forskellen mellem begreberne uafhængig producent og uafhængig produktion. Det blev fra mange sider understreget, at uafhængige producenter yder et væsentligt bidrag til fremme af den kulturelle mangfoldighed. I spørgsmålet om mulige kriterier, der kunne anvendes, blev det fremført, at udgangspunktet bør være den relevante betragtning i tv uden grænser-direktivet (betragtning 31).

Der var især mellem tv-sendere og producenter uenighed om, hvorvidt kriterierne skulle omfatte en begrænsning af varigheden af overførsel af rettigheder fra producenter til sendestationer. Det var sendestationernes opfattelse, at ethvert forsøg på at indføre en tidsbegrænsning eller anden begrænsning af sendestationernes rettigheder på europæisk plan ville være uberettiget og i modstrid med målene med den europæiske audiovisuelle politik og have en negativ indflydelse på konkurrencen. Producenterne mente, at en tilbageførsel af traditionelle rettigheder til producenten og en fair forhandling af nye medierettigheder kun kan få en positiv indvirkning på audiovisuelle værkers udbredelse og føre til, at der sker en forbedring af mængden og kvaliteten af de europæiske film, der står til rådighed for salg i nye sammenhænge.

Som vigtigste kriterier blev foreslået frit valg af produktionsfaciliteter, frit valg af international markedsføring, flertalsdeltagelse, ejerforhold i selskabet og besiddelse af aktier. Andre foreslog, at enhver definition burde fokusere på begrebet »uafhængighed« for at fastholde adskillelsen mellem sendestationer og producenter. Både offentlige og private sendestationer var af den opfattelse, at den nuværende definition af »uafhængighed af sendestationen« bør ændres for at passe til udviklingen i sektoren, herunder den stigende koncentration og etablering af mediekoncerner samt andre platforme med forbindelse til tv-sendere.

⁽³²⁾ Denne revision skal finde sted i henhold til direktivets artikel 26, jf. http://europa.eu.int/comm/avpolicy/regul/regul_en.htm

Med henblik på denne definitions anvendelighed i forhold til Fællesskabets konkurrenceregler blev det foreslået, at der tages hensyn til spørgsmålet om uafhængighed i produktionen i forbindelse med kontrollen af fusioner og joint ventures for at sikre, at branchen (som hovedsagelig består af små og mellemstore virksomheder) ikke lider skade. Der var især tale om kontrol med produktionen, adgang til distributionskanaler og opretholdelse af rettigheder for uafhængige i forhold til kataloger.

Det er Kommissionens opfattelse, at den debat, der blev ført i denne sammenhæng, har givet nyttige impulser til de undersøgelser, der er igangsat til forberedelse af revisionen af tv uden grænser-direktivet i 2002, og Kommissionen har til hensigt at forfølge spørgsmålet inden for disse rammer. Den tager til efterretning, at revisionen bør tage særligt hensyn til de mål, der skal nås, herunder behovet for at fremme den kulturelle mangfoldighed og den rolle, definitionen spiller i denne sammenhæng samt de mange mulige kriterier, der skal evalueres.

8.2. Spørgsmål vedrørende visning i medierne og online-rettigheder

Dette punkt vedrører fristerne for de faser af den økonomiske udnyttelse af film, der er gældende i Den Europæiske Unions medlemsstater, og som hviler på aftaler mellem de relevante aktører⁽³³⁾. På grundlag af en bestemmelse i fællesskabsretten påhviler det medlemsstaterne at sørge for, at de sendestationer, der henhører under deres retlige kompetence, ikke sender biografilm før udløbet af de frister, der er aftalt med rettighedshaverne⁽³⁴⁾.

Der var bred enighed om, at dette er tilstrækkeligt, og at - forudsat, at rangfølgen mellem medierne sikres på europæisk plan - fristerne for udnyttelse af film fortsat kan overlades til de berørte parters kontraktforhold. En harmonisering af denne praksis blev af flere anset for at være kontraproduktiv, mens andre gik ind for selvregulering.

Der blev fokuseret på de nye problemer, der opstår i forbindelse med definitionen af online- og nye medierettigheder, som opstår i forbindelse med online-udbredelse af europæiske værker. Der blev bedt om bemærkninger til spørgsmålet om, hvilke virkninger dette har for forskellige aktører i værdikæden (sammenføring af rettigheder, osv.). Sendestationerne og producerne var uenige om, hvorvidt en kategorisering af rettigheder er nødvendig. Producenterne mente, at der var behov for at kategorisere og definere de forskellige grupper af rettigheder.

Generelt set var producerne af den opfattelse, at tv-senderne fik nye medierettigheder gratis, eftersom disse rettigheder ikke var klart defineret i kontrakten og blev forhandlet separat. Senderne gik ind på, at forhandlinger om rettigheder må tage hensyn til alle sammenhænge, hvor der er mulighed for udnyttelse, og skabe klarhed over, hvorvidt disse supplerende rettigheder indgår i en aftale mod en passende betaling (den nuvæ-

rende praksis). I øvrigt var de af den opfattelse, at en indgriben ville begrænse begge parters forretningsmæssige frihed.

Efter Kommissionens opfattelse bekræftede høringen, at den gældende fællesskabslovgivning er den bedste løsning, fordi den giver mulighed for en smidig udøvelse af rettigheder på de forskellige trin i mediehierarkiet. Kommissionen noterede sig producenternes forbehold over for sammenknytning af rettigheder og har til hensigt at beskæftige sig med dette spørgsmål i den udstrækning, det har forbindelse med definitionen af en uafhængig producent i sammenhæng med revisionen af tv uden grænser-direktivet i 2002.

9. NÆSTE SKRIDT

De grundlæggende principper, som danner kernen i Fællesskabets audiovisuelle politik, forbliver fuldt gyldige. Fællesskabet vil udvikle denne politik på grundlag af de eksisterende lovgivningsredskaber og støttemekanismer, men også undersøge muligheden for at bruge nye redskaber eller initiativer til at nå disse mål. Udvikling i teknologien eller på markedet skal ses i lyset af behovet for at styrke Europas kulturelle og sproglige mangfoldighed og bevare vor audiovisuelle arv. I denne sammenhæng har Kommissionen identificeret en række initiativer, der kunne tages for at fremme udbredelsen af værker, og den vil derfor indlede følgende aktioner:

Tidsplan for aktioner

Emne	Aktion	Afslutningsdato
Klassificering	Uafhængig undersøgelse med henblik på evaluering af klassificeringspraksis	2002
Andre spørgsmål	Nedsættelse af en ekspertgruppe for film	2002
Andre spørgsmål	Uafhængig undersøgelse af finansstrømme inden for den europæiske biografindustri	2002
Beskyttelse af kulturarv og udnyttelse af audiovisuelle værker	Statusopgørelse før iværksættelse af et initiativ	Medio 2002
Definition af »europæisk værk« og af »uafhængig producent«	Revision af direktivet om tv uden grænser	Ultimo 2002
Beskatningsspørgsmål	Revision af det sjette momsdirektiv	Efter 2002
E-biograf	Medtagelse i Media Plus og i det sjette ramme-program	2002-2006

⁽³³⁾ Denne type aftaler suppleres i Tyskland, Frankrig og Portugal af bestemmelser i lovgivningen.

⁽³⁴⁾ Artikel 7 i det ændrede tv uden grænser-direktiv.

Liste over medlemsstaternes tilladelser vedrørende levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som det er tilladt at behandle med ioniserende stråling

(i henhold til artikel 4, stk. 6, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/2/EF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om levnedsmidler og levnedsmiddelingredienser, som er behandlet med ioniserende stråling)

(Denne tekst ophæver og erstatter teksten, der blev offentliggjort i De Europæiske Fællesskabers Tidende C 38 af 12. februar 2002, side 16.)

(2002/C 43/05)

Produkt	Tilladt i den angivne maksimale samlede gennemsnitlige absorberede dosis (kGy)				
	BE	FR	IT	NL	UK
Dybfrosne aromatiske krydderurter		10			
Kartofler	0,15		0,15		0,2
Yams					0,2
Spiseløg	0,15	0,075	0,15		0,2
Hvidløg	0,15	0,075	0,15		0,2
Skalotteløg	0,15	0,075			0,2
Grøntsager, herunder bælgfrugter					1
Bælgfrugter				1	
Frugt, herunder svampe, tomater og rabarber					2
Tørrede grøntsager og tørret frugt		1		1	
Korn					1
Flager og spirer af korn bestemt til mejeriprodukter		10			
Flager af korn				1	
Rismel		4			
Gummi arabicum		3		3	
Kyllingekød				7	
Fjerkræ		5			
Fjerkræ (tamfjerkræ, gæs, ænder, perlehøns, duer, vagtler og kalkuner)					7
Maskinudbenet fjerkræ		5			
Fjerkræaffald		5			
Frosne frølår	5	5		5	
Dehydreret blod, plasma og koaguler		10			
Fisk og skaldyr (herunder ål, krebsdyr og bløddyr)					3
Frosne rejer uden skal eller hoved	5	5			
Rejer				3	
Æggehvide		3		3	
Kasein og kaseinater		6			

Anmeldelse af en planlagt fusion**(Sag COMP/M.2680 — ECYR/Spinveste/TP)****Det overvejes at behandle denne sag i henhold til den forenklede procedure**

(2002/C 43/06)

(EØS-relevant tekst)

1. Den 11. februar 2002 modtog Kommissionen i henhold til artikel 4 i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1310/97 ⁽²⁾, en anmeldelse af en planlagt fusion, hvorved den virksomhed Spinveste, SGPS SA (Spinveste), der tilhører den portugisiske virksomhed SONAE SGPS (Sonae), og den spanske virksomhed Endesa Cogeneración y Renovables SA (ECYR), der tilhører den spanske virksomhed Endesa SA, erhverver fælles kontrol, jf. artikel 3, stk. 1, litra b) i nævnte forordning, med den portugisiske virksomhed TP-Sociedade Térmica Portuguesa SA (TP), som i øjeblikket ejes fuldt ud af ECYR, ved kapitalforøgelse og køb af aktier.
2. De pågældende virksomheder udøver følgende erhvervsaktiviteter:
 - Spinveste: ingeniørarbejde, byggeri, miljø og energi.
 - ECYR: samfremføring af elektricitet og varme og genanvendelig energi
 - TP: samfremføring af elektricitet og varme
3. På grundlag af en foreløbig undersøgelse finder Kommissionen, at den anmeldte fusion kan falde ind under forordning (EØF) nr. 4064/89. Den forbeholder sig dog sin endelige stilling til dette punkt. I henhold til Kommissionens meddelelse om en forenklet procedure for behandling af bestemte fusioner efter forordning (EØF) nr. 4064/89 ⁽³⁾, skal det bemærkes, at det overvejes at behandle denne sag i henhold til proceduren beskrevet i denne meddelelse.
4. Kommissionen opfordrer andre interesserede parter til at fremsætte deres eventuelle bemærkninger til den planlagte fusion.

Bemærkningerne skal være Kommissionen i hænde senest ti dage efter offentliggørelsen af denne meddelelse. Bemærkningerne med angivelse af sag COMP/M.2680 — ECYR/Spinveste/TP kan sendes til Kommissionen med telefax ((32-2) 296 43 01 eller 296 72 44) eller med posten til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
Generaldirektoratet for Konkurrence
Direktorat B — Merger Task Force
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel.

⁽¹⁾ EFT L 395 af 30.12.1989, s. 1. Berigtigelse i EFT L 257 af 21.9.1990, s. 13.

⁽²⁾ EFT L 180 af 9.7.1997, s. 1. Berigtigelse i EFT L 40 af 13.2.1998, s. 17.

⁽³⁾ EFT C 217 af 29.7.2000, s. 32.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2661 — Winterthur/Prudential Assurance)**

(2002/C 43/07)

(EØS-relevant tekst)

Den 12. december 2001 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 301M2661. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2663 — CU Vita/Risparmio Vita Assicurazioni)**

(2002/C 43/08)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. december 2001 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 301M2663. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2675 — EDF/TXU Europe/West Burton Power Station)**

(2002/C 43/09)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. december 2001 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 301M2675. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2679 — EDF/TXU Europe/24 Seven)**

(2002/C 43/10)

(EØS-relevant tekst)

Den 20. december 2001 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 301M2679. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2354 — Enichem/Polimeri)**

(2002/C 43/11)

(EØS-relevant tekst)

Den 6. april 2001 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 301M2354. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2700 — PGA Motors/Jardine Motors)**

(2002/C 43/12)

(EØS-relevant tekst)

Den 25. januar 2002 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 302M2700. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.1920 — Nabisco/United Biscuits)**

(2002/C 43/13)

(EØS-relevant tekst)

Den 5. maj 2000 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 300M1920. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2659 — Fortum/Birka Energi)**

(2002/C 43/14)

(EØS-relevant tekst)

Den 10. januar 2002 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 302M2659. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

Meddelelse om ikke at modsætte sig en anmeldt fusion**(Sag COMP/M.2689 — 3I/Dansk Kapitalanlæg/Ibsen)**

(2002/C 43/15)

(EØS-relevant tekst)

Den 31. januar 2002 besluttede Kommissionen ikke at modsætte sig ovennævnte fusion, idet den erklærede den forenelig med det fælles marked. Denne beslutning er baseret på artikel 6, stk. 1, litra b), i Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89. Beslutningsteksten i sin helhed eksisterer kun på engelsk og vil blive offentliggjort, efter at eventuelle forretningshemmeligheder er udeladt. Den kan fås:

- i papirudgave gennem salgskontorerne for Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer (se liste på omslagets sidste side)
- i elektronisk udgave i »CEN«-versionen af Celex-databasen under dokumentnummer 302M2689. Celex er det datamatbaserede dokumentationssystem for europæisk fællesskabsret.

For yderligere oplysninger kontakt venligst:

EUR-OP
Information, Marketing and Public Relations
2, rue Mercier
L-2985 Luxembourg
Tlf. (352) 29 29 42718; fax (352) 29 29 42709.

III

(Oplysninger)

KOMMISSIONEN

Projekter, der kan komme i betragtning til tilskud fra Eurostat i årene 2002 og 2003

(2002/C 43/16)

Offentligheden informeres herved om projekter, der kan komme i betragtning til at modtage tilskud fra Eurostat i løbet af år 2002 og 2003.

På **serveren Europa** (<http://europa.eu.int>) har man nu adgang til alle næste års prioriterede foranstaltninger på det statistiske område opdelt efter statistisk emne og kontor og med en beskrivelse af og nærmere oplysninger om foranstaltningerne. Ligeledes fremgår navn og adresse på projektlederen.

I praksis kan man få fat i den pågældende side via »Institutioner«, »Kommissionen«, »Generaldirektorater og tjenestegrene«, »Eurostat«, »Eurostat«, »Other information«, »Calls for tenders and grants«. Derefter vælges »**Eurostat Grants 2002-2003**«.

Læs venligst den information, der følger med denne fil grundigt, da forskellen mellem projekter, der er forbeholdt det europæiske statistiske system (ESS) (til information) og projekter, der er åben for konkurrence (til projekter), er forklaret.

For at øge konkurrencen i forbindelse med tildeling af tilskud anmodes De venligst om at underrette os om, hvorvidt De er interesseret i at udføre foranstaltningerne (eller nogle af dem) ved at henvende Dem på nedennævnte adresse med angivelse af de(t) relevante emne(r) samt oplysninger om Deres erfaring:

Europa-Kommissionen
Eurostat
Unit R-3
BECH B4/405
5, rue Alphonse Weicker
L-2920 Luxembourg (Kirchberg)

Deres ansøgning vil automatisk komme i betragtning, og De vil få tilsendt yderligere detaljerede oplysninger, når sagen skal forberedes, således at De kan indsende et mere detaljeret forslag om projektets udførelse, såfremt De måtte være interesseret.

I så fald skal standardansøgningsformularen om tilskud udfyldes, således at den sædvanlige kontrol af de udvælgelses- og tildelingskriterier, som Kommissionen har udarbejdet, kan finde sted.

Det skal understreges, at det altid kræves, at enten ansøgeren eller tredjemand er med til at finansiere projektet. Det vil blive afgjort projekt for projekt, hvor meget samfinansieringen skal udgøre samt under hensyntagen til de midler, der er til rådighed i Det Statistiske Kontors enkelte sektorer. Dog skal den som minimum udgøre 10 % af de støtteberettigede omkostninger. Raten for samfinansiering vil blive offentliggjort på forhånd, når ansøgningskemaerne udsendes.

Fristen for indsendelse af ansøgninger er den 15. marts 2002. Hvis dette ikke er opfyldt vil ansøgningen automatisk blive afvist.

INDKALDELSE AF FORSLAG

(VP/2002/003)

Budgetpost B3-4003: »Information, høring og deltagelse af virksomhedsrepræsentanter«

(2002/C 43/17)

Budgetmyndigheden har fastsat 2002-bevillingen under budgetpost B3-4003 til 6 mio. EUR.

Denne bevilling dækker særlig finansieringen af foranstaltninger, der tager sigte på at styrke det tværnationale samarbejde mellem arbejdstager- og arbejdsgiverrepræsentanter om information, høring og deltagelse i virksomheder, der opererer i flere medlemsstater, med en prioritering af støtte til virksomheder, som ikke er underlagt Rådets direktiv 94/45/EF eller 97/74/EF. Denne bevilling kan ligeledes anvendes til finansiering af foranstaltninger til uddannelse af repræsentanter i organer for tværnational information, høring og deltagelse og af nyskabende foranstaltninger til forebyggelse og løsning af konflikter i multinationale virksomheder, særlig i forbindelse med omstrukturering.

Et maksimumsbeløb på 10 % af forpligtelsesbevillingerne er desuden bestemt til deltagelse af arbejdsmarkedets parter i ansøgerlandene.

Handicappede skal have ubegrænset adgang i forbindelse med alle de foranstaltninger, der finansieres under denne budgetpost.

I. FORMÅL

I anmærkningerne til budgetposten understreges formålet med de støttede foranstaltninger, nemlig i praksis at give mulighed for at fremme information og høring på virksomhedsplan, ved at fremme direktiv 94/45/EF og 97/74/EF, Rådets direktiv 2001/86/EF om medarbejderindflydelse i det europæiske selskab og forslaget til Rådets direktiv om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab (KOM(1998) 612 endelig udg.).

Hensigten med denne budgetpost er at finansiere specifikke foranstaltninger.

Initiativtagerne og de berørte personer skal være arbejdstager- eller arbejdsgiverrepræsentanter.

I regnskabsåret 2002 er der fastsat følgende prioriterede mål:

- informations- og erfaringsudveksling med henblik på at gøre rede til information, høring og deltagelse af arbejdstagere i det europæiske selskab
- samarbejde mellem repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere med henblik på at sikre ordentlig information og høring af ansatte på alle niveauer (nationalt og europæisk) i virksomheden eller virksomhedskoncernen
- styrkelse af det tværnationale samarbejde om information og høring mellem arbejdstagerrepræsentanter, mellem arbejdsgivere og mellem repræsentanter for arbejdstagere og arbejdsgivere fra virksomheder, der opererer i flere medlemsstater eller ansøgerlande
- nyskabende foranstaltninger i forbindelse med administration af retten til information, høring og medarbejderindflydelse, forberedelse på ændring og forebyggelse og løsning af konflikter i multinationale selskaber inden for rammerne af strategierne for udvikling og konkurrenceevne i de forskellige erhvervssektorer og ved en virksomheds omstrukturering, fusion, lukning eller flytning
- bistand til etablering af informations- og høringsorganer og til indførelse af god praksis i EU-dækkende virksomheder og EU-dækkende virksomhedskoncerner
- udarbejdelse af rapporter over erfaringer med oprettelse af europæiske samarbejdsudvalg og med deres informations- og høringsprocessers funktion og effektivitet.

II. STØTTEBERETTIGEDE FORANSTALTNINGER

Der kan gives støtte til følgende typer foranstaltninger:

1. **Metoder, udveksling af information og indsamling af erfaringer med hensyn til information, høring og medarbejderindflydelse i virksomheder eller virksomhedskoncerner. Forholdet mellem praksis for information og høring på virksomhedsniveau og på sektorniveau i EU.**

Initiativtagere: Der kan være tale om arbejdstager- eller arbejdsgiverrepræsentanternes organisationer eller tekniske organer, der har fået pålagt en opgave af en af parterne.

Der opfordres især til fælles foranstaltninger.

2. Foranstaltninger med henblik på at gøre rede til deltagelse af arbejdstagere i det europæiske selskab.

Initiativtagere:

— for arbejdstagerne: Der kan være tale om samarbejdsudvalget eller et lignende organ, som generelt repræsenterer arbejdstagerne, eller om den fagforening på regionalt, nationalt eller europæisk plan eller i den sektor eller branche, som virksomhederne har tilknytning til

— for arbejdsgiverne: Der kan indgives ansøgninger fra ledelsen i de berørte virksomheder eller virksomhedskoncerner eller fra en repræsentativ arbejdsgiverorganisation på nationalt eller europæisk plan eller i sektoren eller branchen

— tekniske organer, der har fået pålagt en opgave af en eller flere af parterne.

Der opfordres især til fælles foranstaltninger.

3. Nyskabende foranstaltninger vedrørende orientering om retten til information og høring, forberedelse på ændring og forebyggelse og løsning af konflikter, særlig i forbindelse med en virksomheds omstrukturering, fusion, lukning eller flytning.

Initiativtagere: Der kan indgives ansøgninger af ledelsen i virksomheder eller virksomhedskoncerner, arbejdstagerrepræsentanter i de pågældende virksomheder eller arbejdstager- eller arbejdsgiverrepræsentanternes organisationer (eller organer), brancheorganisationer (europæiske, nationale, lokale) eller erhvervsorganisationer (europæiske, nationale eller på virksomhedsplan) eller tekniske organer, der har fået pålagt en opgave af en eller flere af parterne.

Der opfordres især til fælles foranstaltninger.

Der lægges navnlig vægt på nyskabende foranstaltninger og/eller foranstaltninger vedrørende nye emner på området inden for information og høring af virksomhedernes repræsentanter og disses medindflydelse. Initiativtagere, der ønsker at indgive forslag om flere projekter vedrørende samme budgetpost, opfordres til at sende Kommissionen en kortfattet samlet beskrivelse af alle de aktioner, som de ønsker støtte til i indeværende budgetår.

III. KRAV TIL ANSØGEREN

Hvis ansøgeren er en juridisk person, skal denne være lovmæssigt stiftet og registreret.

Der kan kun ydes støtte til et erhvervsdrivende selskab, hvis projektets umiddelbare formål ikke er kommercielt, og det absolut ikke har udbytte for øje.

Ansøgeren skal levere dokumentation for, at hans retsstilling, finansielle situation og faglige etik gør ham egnet til at gennemføre den foranstaltning, der ydes støtte til.

Ansøgeren må ikke være omfattet af en af begrundelserne for udelukkelse fra deltagelse i en udbudsprocedure (artikel 29, litra a), b), e), f) og g), i Rådets direktiv 92/50/EØF).

Ansøgeren skal have kapacitet til at sikre finansieringen af aktiviteterne. Ansøgeren skal have stabile finansieringskilder, som er tilstrækkelige til, at han kan videreføre sine aktiviteter under foranstaltningen og om nødvendigt selv være med til at finansiere den.

Ansøgeren skal have faglig og administrativ kapacitet til at fuldføre den støttede aktivitet.

IV. NÆRMERE OPLYSNINGER OM PROCEDUREN

Kun projekter, der starter i 2002, tages i betragtning. Projekterne skal indsendes inden den 13. september 2002, men ansøgningerne behandles i tre omgange som beskrevet i nedenstående punkt 3.

1. Vejledning og ansøgningsskema

Initiativtagerne kan få en vejledning og et ansøgningsskema ved henvendelse

— pr. brev til følgende adresse:

Europa-Kommissionen
GD EMPL/D.3 — J37-4/20
Budgetpost B3-4003
B-1049 Bruxelles/Brussel

— pr. telefax (32-2) 299 08 90

— pr. e-post: EMPL-B3-4003@cec.eu.int

— via internetadressen: http://forum.europa.eu.int/public/irc/empl/european_works_council/library

2. Indsendelse af projekter

Ansøgningerne skal indsendes pr. post i to eksemplarer til følgende adresse (poststemplets dato er afgørende):

Europa-Kommissionen
GD EMPL/D.3 — J37-4/20
Budgetpost B3-4003
B-1049 Bruxelles/Brussel.

Ansøgningerne skal under alle omstændigheder også sendes pr. e-post til følgende adresse: EMPL-B3-4003@cec.eu.int

Hvis initiativtageren ikke har e-post-adgang, bedes en elektronisk udgave af hele ansøgningen sendt på diskette med almindelig post.

3. Behandling af ansøgningerne

Et udvælgelsesudvalg foretager behandlingen og udvælgelsen i overensstemmelse med anmærkningerne til budgetposten og de fastsatte kriterier og prioriterede mål. Udvalgelsesudvalget mødes senest 25 arbejdsdage efter hver frist for at behandle de ansøgninger, der er modtaget inden henholdsvis:

- den 27. marts 2002 (første møde i udvælgelsesudvalget)
- den 31. maj 2002 (andet møde i udvælgelsesudvalget)
- den 13. september 2002 (tredje møde i udvælgelsesudvalget).

Ansøgninger, der ikke er fuldstændige ved fristens udløb, tages ikke i betragtning.

4. Aftale om støtte

Et evt. afslag meddeles pr. brev. Hvis ansøgningen imødekommes, får ansøgeren et brev ledsaget af en aftale, som ansøgeren skal godkende og underskrive. Kommissionen tilbagesender senere et underskrevet eksemplar til ansøgeren.

Støtten dækker ikke samtlige udgifter til projektet. Kommissionen forbeholder sig ret til at forkaste og/eller sætte loft over dele af de skønnede udgifter. Endvidere skal initiativtageren til projektet stille med en medfinansiering på mindst 20 % af de samlede udgifter til foranstaltningen. Naturalydelser kan accepteres. Det fremgår af aftalen, hvordan betalingen foregår. Almindeligvis udbetales der et forskud på 70 % af den bevilgede støtte, hvis det drejer sig om støttebeløb på under 100 000 EUR (og 30 % ved støttebeløb på over 100 000 EUR).

5. Evaluering og kontrol

Der skal udarbejdes en rapport og et regnskab i overensstemmelse med bestemmelserne i aftalen.

Ruteflyvning

Denne meddelelse annullerer og erstatter den tidligere meddelelse offentliggjort i »Supplement til *De Europæiske Fællesskabers Tidende*« S 29 af 9.2.2002, 21630-2002

I henhold til artikel 4, stk. 1, litra d), i Rådets forordning (EØF) 2408/92 giver Tyskland følgende i udbud: Ruteflyvning mellem Erfurt og Bruxelles

(2002/C 43/18)

(EØS-relevant tekst)

1. **Indledning:** I medfør af bestemmelserne i artikel 4, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 2408/92 af 23. juli 1992 om EF-luftfartsselskabers adgang til luftruter inden for Fællesskabet, har Tyskland besluttet at indføre forpligtelse til offentlig tjeneste vedrørende ruteflyvning mellem Erfurt og Bruxelles med virkning fra den 17.5.2002. De nærmere bestemmelser for denne forsyningspligt er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 42 af 15.2.2002. Hvis der den 12. april 2002 ikke er noget luftfartsselskab, der skriftligt har meddelt Erhvervs-, Arbejds- og Infrastrukturministeriet i Thüringen, at det har påbegyndt eller er i færd med at påbegynde ruteflyvning mellem Erfurt og Bruxelles den 17. maj 2002 i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste og uden at anmode om økonomisk kompensation, har Tyskland i medfør af proceduren i artikel 4, stk. 1, litra d), i ovennævnte forordning besluttet at begrænse adgangen

til et enkelt luftfartsselskab for ruten og — efter udbud — at give luftfartsselskabet retten til at beflyve ruten fra den 17. maj 2002.

2. **Følgende gives i udbud:** Ruteflyvning mellem Erfurt og Bruxelles i henhold til forpligtelse til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 42 af 15.2.2002.
3. **Følgende kan byde:** Alle luftfartsselskaber, som har en gyldig tilladelse udstedt af en medlemsstat i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 2407/92 af 23.7.1992 om udstedelse af licenser til luftfartsselskaber.

4. **Udbudsprocedure:** Udbuddet sker i medfør af artikel 4, stk. 1, litra d), e), f), g), h), og i), i forordning (EØF) nr. 2408/92.

Erhvervs-, Arbejds- og Infrastrukturministeriet i Thüringen forbeholder sig ret til at afvise alle bud eller indlede forhandlinger, såfremt der ikke modtages økonomisk rentable bud.

Buddene er bindende, indtil kontrakten er tildelt. Kontrakten gives kun til et bud, der fuldt ud er økonomisk rentabelt.

5. **Udbudsdokumenter:** Samtlige udbudsdokumenter, herunder bestemmelserne om udbud og om offentlig tjeneste samt det tekniske bilag, betingelser og ordlyden af forpligtelse til offentlig tjeneste kan rekvireres gratis hos:

Thüringer Ministerium für Wirtschaft, Arbeit und Infrastruktur, Referat Luftverkehr, Max-Reger-Str. 4-8, D-99096 Erfurt. Telefax: (0361) 37 97 609.

6. **Kompensation:** Kompensationssummen for beflyvningen skal klart fremgå af de indgivne bud for en periode på tre år at regne fra driftens begyndelse (opgjort på årsbasis).
7. **Billetpriser:** De foreslåede billetpriser og dertil tilknyttede betingelser skal angives i buddene. Priserne skal være i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 42 af 15.2.2002.
8. **Kontraktens varighed, ændring og opsigelse:** Kontrakten (aftale om offentlig tjeneste) gælder fra den 17.5.2002 og ophører senest ved vinterfartplanens udløb i 2005.

Kontrakten kan kun ændres, såfremt ændringerne er i overensstemmelse med forpligtelsen til offentlig tjeneste som offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* C 42 af 15.2.2002. Enhver ændring af kontrakten skal angives skriftligt.

Kontrakten kan opsiges af parterne, før den normalt udløber, med seks måneders varsel. Dette tilsidesætter ikke retten til at opsiges kontrakten uden varsel af væsentlige grunde.

9. **Manglende opfyldelse af forsyningspligten/sanktioner:** Luftfartsselskabet skal opfylde forsyningspligten i henhold til kontrakten. Såfremt luftfartsselskabet ikke opfylder forsyningspligten, eller såfremt opfyldelsen er mangelfuld, kan den relevante myndighed reducere kompensationsbeløbet forholdsmæssigt svarende til denne tilsidesættelse. Dette kan også gøre sig gældende i tilfælde af skade.

10. Indsendelse af tilbud:

Buddene sendes som anbefalet brev, for hvilket modtageren skal kvittere, idet poststemplets dato er afgørende, eller de kan afleveres personligt mod kvittering på følgende adresse:

Thüringer Ministerium für Wirtschaft, Arbeit und Infrastruktur, Referat Luftverkehr, Max-Reger-Str. 4-8, D-99096 Erfurt,

buddene skal indgives senest en måned efter datoen for offentliggørelse af dette udbud i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*. Buddene skal indsendes i fire eksemplarer.

11. **Udbuddets gyldighed:** Dette udbud gælder kun, såfremt intet EU-luftfartsselskab før den 12.4.2002 har ansøgt om tilladelse til at beflyve den pågældende rute fra den 17.5.2002 i henhold til forpligtelsen til offentlig tjeneste uden kompensation.

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til rapport om gennemførelsen i medlemsstaterne af direktiv 82/501/EØF af 24. juni 1982 om risikoen for større uheld i forbindelse med en række industrielle aktiviteter i perioden 1997-1999

(De Europæiske Fællesskabers Tidende C 28 af 31. januar 2002)

(2002/C 43/19)

Forsiden og side 1, institutionsangivelsen:

i stedet for: »RÅDET«

læses: »KOMMISSIONEN«.
